

(1)

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

27 JUIN 1957.

PROJET DE LOI

relatif au cumul des pensions et des traitements, et
au régime des pensions de retraite afférentes à des
fonctions multiples.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le cumul d'une pension de retraite à charge du Trésor public avec un traitement ou une pension à charge de l'Etat a toujours été réglementé.

L'article 28 de la loi du 24 mai 1838 sur les pensions militaires et l'article 46 de la loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques contiennent déjà les interdictions et limitations qui, aménagées à diverses reprises par la suite, ont abouti aux règles actuellement en vigueur dans ce domaine, et dont la base se trouve dans l'arrêté royal du 15 octobre 1934 qui a acquis force de loi par la loi du 4 mai 1936.

Jamais les diverses modifications apportées au cours d'un siècle aux dispositions initiales, n'ont frappé durement ceux qui en étaient l'objet, puisque l'interdiction de cumul avait été établie à l'origine et que les modifications aménageaient cette interdiction, pour répondre à des situations nouvelles, mais sans présenter sur les règles antérieures des différences très sensibles, partant sans toucher bien fort à des situations acquises.

La loi du 2 août 1955, en étendant par son article 18 l'application de ces règles aux cumuls d'une pension de l'Etat avec un traitement à charge des provinces, des communes et de quantités d'organismes d'intérêt public, a eu pour effet, non d'arriver graduellement aux règles actuelles comme ce fut le cas lorsque seul l'Etat était en cause, mais de passer sans transition d'une liberté totale en matière de cumul à des restrictions drastiques.

On a ainsi supprimé, du jour au lendemain, une part importante des revenus que le pensionné de l'Etat avait pu, jusqu'alors, considérer comme légitimement et d'ailleurs légalement acquis, et sur base desquels, depuis 5, 10, 20, voire 30 ans et plus, il avait réglé son train de vie, pris des

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

27 JUNI 1957.

WETSONTWERP

betreffende de cumulatie van pensioenen en wedden, en de regeling inzake rustpensioenen voor verschillende ambten.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De cumulatie van een rustpensioen ten laste van de Openbare Schatkist met een wedde of een pensioen ten laste van de Staat is altijd gereglementeerd geweest.

Artikel 28 van de wet van 24 mei 1838 op de militaire pensioenen en artikel 46 van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en de kerkelijke pensioenen houden reeds het verbod en de beperkingen in welke, later herhaaldelijk aangepast tot de thans in dit domein in voege zijnde regelen hebben geleid en waarvan de grondslag vervat is in het koninklijk besluit van 15 oktober 1934, dat door de wet van 4 mei 1936 kracht van wet heeft gekregen.

Nooit hebben de verschillende wijzigingen welke in de loop van een eeuw aan de oorspronkelijke bepalingen werden aangebracht, degenen die er het voorwerp van uitmaakten hard getroffen vermits het verbod tot cumulatie van bij het begin werd vastgesteld en de wijzigingen dit verbod hebben aangepast om aan nieuwe toestanden het hoofd te bieden, zonder evenwel uitgesproken verschillen in te voeren ten opzichte van de vroegere regelen en bijgevolg zonder in erge mate aan de verworven toestanden te raken.

De wet van 2 augustus 1955, door bij haar artikel 18 de toepassing van deze regelen op de cumulaties van een Staatspensioen met een wedde ten laste van de provinciën, van de gemeenten en van een aantal organismen van openbaar nut uit te breiden, heeft voor gevolg gehad, niet trapsgewijze tot de huidige regelen te komen zoals dit het geval was wanneer alleen de Staat er bij betrokken was, maar, zonder overgang, van een volledige vrijheid inzake cumulatie over te gaan tot drastische beperkingen.

Men heeft aldus, op volkomen bruske wijze, een belangrijk deel afgeschaft van het inkomen dat de Staatsgepensioneerde tot dan toe had mogen beschouwen als rechtmatig en trouwens wettelijk verworven, en op welks grondslag hij sedert 5, 10, 20, ja zelfs 30 jaar en meer, zijn levensstan-

engagements hypothécaires ou autres et assuré son avenir familial.

Il n'est pas exceptionnel de voir ces ressources diminuées de 40 %. Des pensions de l'Etat ont été réduites, voire supprimées, par l'application des plafonds. Quelques exemples feront mieux ressortir les effets de ces dispositions :

daard had geregeld, hypothecaire of andere verbintenissen had afgesloten en zijn familiale toekomst had verzekerd.

Het is geen uitzondering deze inkomsten met 40 % te zien verminderen. Staatspensioenen werden verminderd, ja zelfs afgeschaft door de toepassing van de plafonds. Enkele voorbeelden zullen beter de gevolgen van deze bepalingen in het licht stellen :

Numéro d'ordre Rangnummer	Montant de la pension au 1 ^{er} août 1955 Bedrag van het pensioen op 1 augustus 1955	Montant du traitement cumulé avec la pension Bedrag van de wedde gecumuleerd met het pensioen	Montant total des ressources au 1 ^{er} août 1955 Totaal bedrag van het inkomen op 1 augustus 1955	Réduction opérée sur la pension au 1 ^{er} septembre 1955 Vermindering uitgevoerd op het pensioen op 1 september 1955	Diminution des ressources en % du total Vermindering van het inkomen in % van het totaal
				Vermindering op het pensioen op 1 september 1955	
1) 23135	28.199	52.400	80.599	28.199	35
2) 4860	47.677	116.000	163.677	47.677	29,1
3) 15965	31.898	53.800	85.698	31.898	37,2
4) 25914	58.828	125.000	183.828	58.828	32
5) 11405	49.809	94.098	143.907	49.809	34,6
6) 16845	39.849	51.332	91.181	38.432	42,1
7) 24839	41.367	55.800	97.167	31.707	32,6
8) 12636	57.271	69.400	126.671	51.797	40,9
9) 22352	39.771	116.130	155.901	31.329	20,1
10) 1273	40.286	87.000	127.286	40.286	31,6

Ceci explique, pour une part, que la mise en application de l'article 18 de la loi du 2 août 1955 a suscité de vives protestations parmi ceux qui étaient durement frappés, et d'autant plus vives qu'ils n'ignoraient pas que les titulaires de certaines fonctions, considérées comme « accessoires », échappaient à ces réductions.

Or, si la notion de « fonctions accessoires » a, dans l'ensemble, gardé sa signification dans les emplois de l'Etat visés, avant le 2 août 1955, par les dispositions sur le cumul, il n'en est plus de même pour les emplois provinciaux et communaux et pour ceux des établissements et organismes auxquels la loi du 2 août 1955 a étendu la même règle.

Aucune limitation n'étant imposée pour les cumuls d'une pension de l'Etat avec le ou les traitements afférents à des fonctions de ce genre, on a trouvé des situations comme celles que relève le tableau ci-dessous, où le pensionné conserve intégralement sa pension parce qu'il la cumule avec des ressources provenant d'une fonction accessoire.

Dit verklaart gedeeltelijk waarom het in toepassing brengen van artikel 18 van de wet van 2 augustus 1955 scherpe protesten heeft uitgelokt onder degenen die hard werden getroffen, en welke des te scherper waren omdat zij er niet onwetend van waren dat titularissen van sommige ambten, beschouwd als « van bijkomende aard », aan deze verminderingen ontsnapten.

Welnu, indien het begrip van « bijkomende functiën » in zijn geheel bescherwd, zijn betekenis heeft behouden in de Staatsbetrekkingen welke vóór 2 augustus 1955 door de bepalingen op de cumulatie werden beoogd, is dit niet meer het geval voor de provinciale en de gemeentelijke ambten, noch voor de ambten bij de instellingen en organismen waartoe de wet van 2 augustus 1955 dezelfde regel heeft uitgebreid.

Daar geen enkele beperking werd opgelegd voor de cumulatie van een Staatspensioen met de wedde of de wedden verbonden aan ambten van die aard, hebben er zich toestanden voorgedaan zoals deze opgenomen in de onderstaande tabel, en waarin de gepensioneerde zijn pensioen volledig behoudt omdat hij het cumuleert met een inkomen voortkomende van een bijkomende functie.

N° d'ordre	Pension de l'Etat	Fonctions accessoires	Traitemen cumulé sans restriction	Rang-nummer	Staats-pensioen	Bijkomende functien	Wedde gecumuleerd zonder beperking
1) 12773	18.490	Professeur au conservatoire	105.000	1) 12773	18.490	Leraar aan een conservatorium	105.000
2) 25696	26.800	Professeur et Directeur d'école de musique ...	161.000	2) 25696	26.800	Leraar en Directeur aan een muziekschool ...	161.000
3) 21711	18.200	Professeur de 4 écoles de musique	127.000	3) 21711	18.200	Leraar aan 4 muziekscholen	127.000
4) 31727	44.646	Deux emplois de professeur	99.363	4) 31727	44.646	Twee betrekkingen van leraar	99.363
5) 22720	29.337	Trois emplois de professeur	221.000	5) 22720	29.337	Drie betrekkingen van leraar	221.000
6) 13122	233.971	Deux emplois médicaux	201.000	6) 13122	233.971	Twee medische betrekkingen	201.000
7) 13523	241.868	Un emploi	162.000	7) 13523	241.868	Een betrekking	162.000

Si l'on considère qu'un simple gendarme pensionné légalement après 20 ans de services et devenu garde-champtêtre, perd la plus grande part d'une pension qui faisait en quelque sorte partie de son contrat d'engagement à la gendarmerie, on doit bien conclure que la distinction entre « fonction principale » et « fonction accessoire », conduit à des solutions dépourvues d'équité.

Enfin, l'article 18 de la loi du 2 août 1955, en étendant l'application des règles limitant le cumul :

aux établissements publics;
aux établissements d'utilité publique et
aux organismes fonctionnant sous le contrôle ou la garantie totale ou partielle de l'Etat, des provinces ou des communes, a fait, une fois de plus, apparaître combien ces notions sont mal définies. Les difficultés que le législateur a tranchées par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public renaissent à ce propos. Les contestations sont légion. La Croix-Rouge est-elle un établissement d'utilité publique ? La Sabena fonctionne-t-elle sous le contrôle de l'Etat ? Le Banc d'épreuves des armes à feu, auto-financé, et où l'Etat n'a apporté que son aval moral est-il visé ? Et le Collège de l'Europe ? Et cent autres établissements ?

Il était fatal, dans ces conditions, en raison même de la réduction drastique des ressources que la loi du 2 août 1955 entraînait pour certains, que tout fut mis en œuvre, y compris la transformation d'une fonction principale en fonction accessoire, pour y échapper.

C'est ce qui a fait que l'application de cette nouvelle disposition donne lieu à tant de protestations et recours divers et qu'elle ne se fait que très lentement. Or, si l'on considère les résultats qu'elle comporte, à savoir une économie de 4 millions en matière de pensions civiles et une de 14 millions dans le domaine des pensions militaires, on peut se demander si ceux-ci justifient toute l'agitation à laquelle la disposition donne lieu.

Le Gouvernement a jugé que cette situation, par le manque d'équité qu'elle comporte, par son caractère spoliateur de droits légitimes et aussi par le défaut de précision dans le domaine des établissements d'intérêt public, où la seule clarté, à l'heure actuelle, est celle apportée par la loi du 16 mars 1954, devait faire l'objet d'un nouvel examen.

Indien men nagaat dat een gewone rijkswachter, wettelijk gepensioneerd na 20 jaar dienst en veldwachter geworden, het grootste deel van een pensioen verliest dat in zekere zin deel uitmaakte van zijn dienstcontract bij de rijkswacht, moet men wel besluiten dat het onderscheid tussen « hoofdfunctie » en « bijkomende functie » tot oplossingen leidt welke alle billijkheid missen.

Ten slotte, door het uitbreiden van de toepassing van de regelen welke de cumulatie beperken :

tot de openbare instellingen;
tot de inrichtingen van openbaar nut en
tot de instellingen die onder de controle of onder gehele of gedeeltelijke waarborg vanwege de Staat, provincie of gemeente werken, heeft artikel 18 van de wet van 2 augustus 1955 eens te meer aangetoond hoe slecht deze begrippen werden bepaald. De moeilijkheden welke de wetgever heeft beslecht door de wet van 16 maart 1954, betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, komen te dien opzichte opnieuw tot uiting. De betwistingen zijn legio. Is het Rode Kruis een inrichting van openbaar nut ? Werkt de Sabena onder de controle van de Staat ? Wordt de Proefbank voor vuurwapens, die zichzelf financiert, en waaraan de Staat slechts zijn morele borgtocht verleent, beoogd ? En het Europa-College ? En honderd andere instellingen ?

Het was in die voorwaarden fataal dat, juist om reden van de drastische vermindering van het inkomen welke de wet van 2 augustus 1955 voor sommigen voor gevolg had, dat alles in het werk werd gesteld, met inbegrip van de transformatie van een hoofdfunctie in een bijkomende functie, om er aan te ontsnappen.

Het is daarom dat de toepassing van deze nieuwe bepaling tot zoveel diverse protesten en verzoeken aanleiding geeft en dat zij slechts heel traag wordt verwesenlijkt. Welnu, wanneer men de resultaten beschouwt welke zij met zich brengt, te weten een besparing van 4 miljoen in zake burgerlijke pensioenen en een van 14 miljoen op het gebied der militaire pensioenen, mag men zich afvragen of die resultaten al de herrie rechtvaardigen waartoe de bepaling aanleiding geeft.

De Regering heeft geoordeeld dat deze toestand, door het gebrek aan nauwkeurigheid op gebied van de instellingen van openbaar nut, waar, op het huidig ogenblik, de enige klarheid deze is welke door de wet van 16 maart 1954 werd aangebracht, het voorwerp van een nieuw onderzoek moest uitmaken.

C'est le résultat de cet examen que traduit le projet de loi que j'ai l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Il tend :

1°) à centraliser dans un document légal unique les dispositions sur la matière, actuellement éparses;

2°) à laisser pratiquement intactes les dispositions qui étaient en vigueur avant le 2 août 1955, pour le cumul de pensions et de traitements à charge de l'Etat.

Les dispositions nouvelles visent à simplifier l'application et à la rendre plus équitable en frappant pour l'avenir les cumuls avec le traitement ou la pension afférents à une fonction accessoire.

3°) à modifier les dispositions qui font l'objet des textes de l'articles 18 et de l'article 28 de la loi du 2 août 1955, de telle façon que seuls les cumuls nouveaux soient frappés, en respectant les situations acquises;

4°) à simplifier les notions d'établissements publics et autres, en revenant aux conclusions de la loi du 16 mars 1954.

* * *

Examen des articles.

Article 1er. — Cet article délimite le champ d'application des disposition régissant l'octroi et le calcul des pensions de retraite afférentes à des fonctions multiples.

Article 2. — L'article 2 règle l'octroi et le calcul de la pension découlant de services rendus successivement. Il n'innove rien en la matière puisqu'il reproduit les principes inscrits à l'article 10 de l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934 modifié par l'article 18 de la loi du 2 août 1955.

Article 3. — Cet article reproduit l'article 9 de l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934 qui consacrait le principe de l'indépendance des fonctions remplies simultanément, au regard de la pension.

Toutefois, le texte de la disposition en cause a été quelque peu modifié en raison de la suppression de la distinction entre les fonctions de carrière et les fonctions accessoires.

Article 4. — Cette disposition est la reproduction de l'article 17 de la loi du 2 août 1955.

Article 5. — Cet article fixe le champ d'application des dispositions limitant le cumul des pensions et des traitements.

Article 6. — Les règles actuellement en vigueur en matière de cumul aboutissent à de nombreuses anomalies qui proviennent, en ordre principal, de la distinction qu'elles font entre les fonctions principales et les fonctions dites « accessoires ».

Le fait que les traitements et pensions afférents à des fonctions accessoires ne sont pas pris en considération pour l'application des restrictions en matière de cumul, a donné naissance à des abus manifestes, dont l'exposé ci-devant donne quelques exemples.

Ces abus sont d'autant plus nombreux qu'en l'absence de critères, qu'il est d'ailleurs presque impossible de définir, il est aisément de faire passer pour accessoires, sous un pré-

Het is het resultaat van dit onderzoek dat wordt weergegeven door het wetsontwerp dat ik de eer heb aan uw beraadslagingen te onderwerpen.

Het strekt ertoe :

1°) in één enkel wettelijk document de desbetreffende bepalingen, welke thans zeer verspreid zijn te centraliseren;

2°) de bepalingen welke vóór 2 augustus 1955, op de cumulatie van pensioenen en wedden ten laste van de Staat in voege waren, praktisch ongeschonden te laten.

De nieuwe bepalingen hebben ten doel de toepassing te vereenvoudigen en ze billijker te maken door in de toekomst slechts de cumulaties te treffen met de wedde of het pensioen verbonden aan een bijkomende functie.

3°) De bepalingen die het voorwerp uitmaken van de teksten van artikel 19 en van artikel 28 van de wet van 2 augustus 1955, derwijze te veranderen dat alleén de nieuwe cumulaties worden getroffen, terwijl de verworven toestanden worden geëerbiedigd;

4°) de begrippen van openbare instellingen en andere te vereenvoudigen, door terug te keren tot de conclusien van de wet van 16 maart 1954.

* * *

Onderzoek van de artikelen.

Artikel 1. — Dit artikel begrenst het toepassingsveld van de bepalingen welke de toekenning en de berekening der rustpensioenen met betrekking tot menigvuldige ambten regelen.

Artikel 2. — Artikel 2 regelt de toekenning en de berekening van het pensioen dat voortvloeit uit opeenvolgende verstrekte diensten. Het innoveert terzake niets vermits het slechts de principes herneemt neergeschreven in artikel 10 van het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934, gewijzigd door artikel 18 van de wet van 2 augustus 1955.

Artikel 3. — Dit artikel herneemt artikel 9 van het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934 hetwelk het principe bekroegde van de onafhankelijkheid van de gelijktijdig uitgeoefende ambten ten opzichte van het pensioen.

De tekst van de betrokken bepaling werd nochtans in lichte mate gewijzigd om reden van het afschaffen van het onderscheid tussen de loopbaanbetrekkingen en de bijkomende functien.

Artikel 4. — Deze bepaling is de weergave van artikel 17 van de wet van 2 augustus 1955.

Artikel 5. — Dit artikel bepaalt het toepassingsveld van de beschikkingen welke de cumulatie van pensioenen en wedden begrenzen.

Artikel 6. — De thans in voege zijnde regelen inzake cumulatie leiden tot menigvuldige anomalieën welke voornamelijk voortspruiten uit het onderscheid dat gemaakt wordt tussen hoofdfunctien en de zogezegde « bijkomende functien ».

Het feit dat de aan bijkomende ambten verbonden wedden en de pensioenen niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van de beperkingen inzake cumulatie, heeft aanleiding gegeven tot klaarblijkelijke misbruiken waarvan de hierboven gegeven uiteenzetting enkele voorbeelden aanhaalt.

Deze misbruiken zijn des te talrijker omdat bij onstentenis van criteria, welke trouwens bijna onmogelijk kunnen worden bepaald, het gemakkelijk is om, onder om 't even

texte quelconque, des fonctions auxquelles est attachée souvent une rémunération élevée. Il arrive aussi que le cumul de plusieurs fonctions réputées accessoires procure à leur titulaire un revenu global qui dépasse de loin celui d'une fonction dite de « carrière » et qui peut néanmoins être cumulé sans restriction avec un traitement d'activité ou une pension résultant d'un emploi principal.

En outre, les restrictions appliquées actuellement sont différentes selon qu'il s'agit de cumul résultant de fonctions remplies simultanément ou successivement. Dans le premier cas, les restrictions sont sensiblement moins sévères que dans le second. Or, pour que des fonctions soient considérées comme simultanées, il suffit qu'elles aient été exercées en même temps pendant une durée d'un mois. — Les agents ayant exercé des fonctions successives se trouvaient donc moins bien traités que ceux qui avaient, pendant un temps pourtant très court, exercé simultanément deux fonctions.

Pour remédier à ces anomalies il est nécessaire de remplacer les dispositions en vigueur par une règle nouvelle à la fois simple, équitable et uniforme, c'est-à-dire, qui ne fasse plus de distinction entre les fonctions accessoires et principales, simultanées ou successives.

Cette règle est inscrite au § 1er de l'article 6. — Elle dispose que le cumul de pensions ou le cumul de pensions et de traitements ou indemnités tenant lieu de traitement n'est autorisé qu'à concurrence du revenu global le plus élevé dont l'intéressé bénéficiait au moment où il a cessé d'exercer une de ses fonctions.

Quelques exemples feront comprendre aisément le mécanisme de cette formule.

1er exemple.

Un instituteur pensionné exerçait au moment de sa mise à la retraite les fonctions de secrétaire communal et continue de les exercer par après.

Sa pension s'élève à francs 76.860 et son traitement de secrétaire est de 42.400 francs par an.

Aux termes de la formule précitée le cumul est autorisé à concurrence du revenu global dont l'intéressé bénéficiait au moment où il a cessé d'exercer son emploi d'instituteur. Ce revenu est de francs 102.480 (dernier traitement d'instituteur) + francs 42.000 (traitement de secrétaire communal au moment de la mise à la pension), soit au total francs 144.880.

L'intéressé pourra donc cumuler sans restriction son traitement et sa pension, ce qui est logique puisque, au cours de sa carrière, il a effectivement bénéficié d'un revenu supérieur.

2e exemple.

Un gardien de prison pensionné est engagé en qualité de classeur dans un département ministériel.

Sa pension s'élève à francs 17.833 par an et son traitement de classeur est de francs 57.330.

Le cumul est autorisé à concurrence du dernier traitement dont il bénéficiait en qualité de gardien de prison, soit francs 61.530. Sa pension devra donc être ramenée à francs 4.200 (61.530 — 57.330).

Cette réduction est conforme à la logique puisque l'agent qui reprend du service ne peut être mieux traité que celui qui fait une carrière unique.

Il convient de signaler que sous l'empire des dispositions actuellement en vigueur, il existe un régime particulier en matière de cumul des pensions militaires d'ancienneté avec des traitements résultant de fonctions de carrière. Cette

welk voorwendsel, als van bijkomende aard te doen doorgaan, ambten waaraan vaak een hoge bezoldiging is verbonden. Het gebeurt ook dat de cumulatie van meerdere als van bijkomende aard erkende functiën, aan hun titularis een globaal inkomen verschaffen hetwelk dit van een zogezegde « loopbaanbetrekking » ver overtreft en dat niettemin zonder beperking met een activiteitswedde of met een uit een hoofdbetrekking voortspruitend pensioen mag worden gecumuleerd.

Daarenboven zijn de thans toegepaste beperkingen verschillend naar gelang het een cumulatie betreft voortvloeiende uit gelijktijdig of opeenvolgende uitgeoefende ambten. In het eerste geval zijn de beperkingen op gevölige wijze minder streng dan in het tweede. Welnu, opdat ambten als gelijktijdig kunnen worden beschouwd, volstaat het dat zij terzelfder tijd werden uitgeoefend gedurende een tijdsperiode van één maand. De beambten die opeenvolgende ambten hebben uitgeoefend werden bijgevolg minder goed behandeld dan degenen die, gedurende een nochtans zeer korte tijd, gelijktijdig twee ambten hadden vervuld.

Om deze anomalieën te verhelpen is het nodig de in voege zijnde bepalingen te vervangen door een nieuwe regel die tegelijk eenvoudig, billijk en uniform is, 't is te zeggen, die geen onderscheid meer maakt tussen de bijkomende en de hoofdfunctiën, zij wezen gelijktijdig of opeenvolgend.

Deze regel werd in § 1 van artikel 6 neergeschreven. Hij bepaalt dat de cumulatie van pensioenen en wedden of als wedde geldende vergoedingen slechts toegelaten is ten behoeve van het hoogste globaal inkomen dat de belanghebbende genoot op het ogenblik dat hij opgehouden heeft een van zijn ambten uit te oefenen.

Enkele voorbeelden zullen het mechanisme van deze formule gemakkelijk doen begrijpen.

1^e voorbeeld.

Een gepensioneerde onderwijzer oefende op het ogenblik van zijn opruststelling het ambt uit van gemeentesecretaris en blijft dit nadien uitoefenen.

Zijn pensioen bedraagt 76.860 frank en zijn wedde van secretaris is 42.400 frank per jaar.

Luidens de bepalingen van voormelde formule is de cumulatie toegelaten ten belope van het globaal inkomen dat belanghebbende genoot op het ogenblik waarop hij heeft opgehouden de betrekking van onderwijzer uit te oefenen. Dit inkomen bedraagt 102.480 frank (de laatste wedde van onderwijzer) + 42.400 frank (wedde van gemeentesecretaris op het ogenblik van de oppensioenstelling), hetzij in totaal 144.880 frank.

Belanghebbende zal bijgevolg zonder beperking zijn wedde en zijn pensioen mogen cumuleren, hetgeen logisch is vermits hij gedurende zijn loopbaan, werkelijk hoger inkomen heeft genoten.

2^e voorbeeld.

Een gepensioneerd gevangenisbewaker wordt als klasseerde bij een ministerieel departement aangeworven.

Zijn pensioen bedraagt 17.833 frank per jaar en zijn wedde van klasseerde beloopt 57.330 frank.

De cumulatie wordt toegelaten ten belope van de laatste wedde welke hij als gevangenisbewaker heeft genoten, hetzij 61.530 frank. Zijn pensioen zal dus moeten worden verlaagd tot 4.200 frank (61.530 — 57.330).

Deze vermindering is logisch vermits de beambte die dienst herneemt niet beter mag worden behandeld dan degene die een enige loopbaan vervult.

Het past aan te stippen dat in de thans in voege zijnde bepalingen, er een bijzonder regime bestaat inzake cumulatie van militaire anciënniteitspensioenen met uit loopbaanbetrekkingen voortspruitende wedden. Dit onderscheid

distinction tient au fait que les limites d'âge sont beaucoup plus basses pour les militaires que pour les agents civils.

Ces derniers sont mis à la retraite à l'âge de 65 ans tandis que les militaires ne peuvent servir suivant le grade dont ils sont revêtus et l'arme à laquelle ils appartiennent, que jusqu'à un âge se situant entre 45 et 62 ans.

Il était équitable, dès lors, de prévoir en leur faveur des règles moins rigoureuses.

Le paragraphe 2 de l'article 6 maintient un régime analogue à celui qui existe actuellement, tout en le simplifiant.

Exemple :

Un sergeant pensionné est engagé en qualité de garde-champêtre.

Sa pension s'élève à francs 34.765 et son traitement à francs 90.000.

Selon la formule insérée à l'alinéa 1er du § 1er, le cumul devrait être limité au dernier traitement militaire perçu par l'intéressé, soit 63.050 francs. Dès lors, sa pension serait entièrement suspendue.

Le correctif prévu au § 2 a pour effet de limiter la réduction aux 3/8 de la pension, soit francs 13.037.

L'intéressé conservera donc une pension de francs 21.728.

L'article 6 précise encore que pour l'application des règles de cumul les traitements sont portés au préalable aux montants qu'ils auraient atteints sous l'empire des barèmes en vigueur au moment de cette application.

Il se peut cependant que la fonction à laquelle était attachée le traitement à prendre en considération vienne à disparaître. Dans ce cas, l'application de la disposition précitée ne serait plus possible. C'est pourquoi, le dernier alinéa de l'article 6 permet au Roi de solutionner cette difficulté en établissant des barèmes fictifs. Ce procédé n'est pas nouveau puisque l'article 16 de la loi de péréquation du 14 juillet 1951 modifié par l'article 7 de la loi du 2 août 1955 a déjà conféré au Roi un pouvoir identique.

Article 7. — Cet article étend la règle énoncée à l'article 6 au cumul d'une pension à charge de l'Etat avec un traitement, une indemnité tenant lieu de traitement ou une pension à charge des pouvoirs et organismes qui étaient visés par l'article 18 de la loi du 2 août 1955. Il convient d'observer, cependant, que pour les raisons développées dans l'exposé des motifs, la référence aux établissements publics, aux établissements d'utilité publique et aux organismes fonctionnant sous le contrôle ou la garantie totale ou partielle de l'Etat, des provinces et des communes est supprimée et remplacée par une référence aux organismes visés par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

Article 8. — Cet article comporte une innovation puisqu'il introduit un plafond absolu en matière de cumul de pensions et de traitements. L'introduction de ce plafond est le corollaire nécessaire de la formule insérée à l'article 6.

Article 9. — Cet article reprend la disposition qui fait l'objet de l'article 28 de la loi du 2 août 1955.

Toutefois, le plafond prévu par cette disposition a été porté au traitement maximum de Secrétaire général de ministère.

is te wijten aan het feit dat de leeftijdsgrenzen voor de militairen veel lager zijn dan voor de burgerlijke ambten.

Deze laatsten worden op rust gesteld op de leeftijd van 65 jaar terwijl de militairen, naar gelang de graad welke zij bekleden en het wapen waartoe zij behoren, slechts mogen dienen tot op een leeftijd welke zich tussen 45 en 62 jaar plaatst.

Het was bijgevolg billijk te hunnen voordele minder strenge regelen te voorzien.

§ 2 van artikel 6 handhaaft een regime dat overeenstemt met dit hetwelk thans bestaat, maar maakt het eenvoudiger.

Voorbeeld :

Een gepensioneerd sergeant wordt als veldwachter aangeworven.

Zijn pensioen bedraagt 34.765 frank en zijn wedde 90.000 frank.

Overeenkomstig de formule ingelast in het 1^e lid van § 1 zou de cumulatie moeten worden beperkt tot de door belanghebbende laatst ontvangen wedde, hetzij 63.050 frank. Bijgevolg zou zijn pensioen volledig worden geschorst.

Het correctief voorzien in § 2 heeft voor gevolg de vermindering te beperken tot 3/8 van het pensioen, hetzij 13.037 frank.

Belanghebbende zal dus een pensioen van 21.728 frank behouden.

Artikel 6 bepaalt bovendien nog nader dat voor de toepassing van de regelen op de cumulaties, de wedden voorafgaandelijk gebracht worden op het bedrag dat zij zouden bereikt hebben op grondslag van de op het ogenblik van deze toepassing van kracht zijnde weddeschalen.

Het kan nochtans voorkomen dat de functie waaraan de in aanmerking te nemen wedde verbonden was komt te verdwijnen. In dit geval zou het niet meer mogelijk zijn voormalde bepaling toe te passen. Daarom laat het laatste lid van artikel 6 aan de Koning toe deze moeilijkheid op te lossen door het vaststellen van fictieve weddeschalen. Deze handelwijze is niet nieuw vermits artikel 16 van de perekwatiwwet van 14 juli 1951, gewijzigd bij artikel 7 van de wet van 2 augustus 1955 reeds dusdanige macht aan de Koning verleend heeft.

Artikel 7. — Dit artikel breidt de in artikel 6 vermelde regel uit tot de cumulatie van een pensioen ten laste van de Staat met een wedde, een als wedde geldende toelage of een pensioen ten laste van de machten en organismen welke door artikel 18 van de wet van 2 augustus 1955 werden bedoeld. Er dient nochtans te worden opgemerkt dat, om de in de memorie van toelichting uiteengezette redenen, de verwijzing naar de openbare instellingen, naar de inrichtingen van openbaar nut en naar de instellingen die onder de controle of onder gehele of gedeeltelijke waarborg vanwege Staat, provincie of gemeente werken, werd ingetrokken en vervangen door een verwijzing naar de organismen bedoeld door de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Artikel 8. — Dit artikel bevat een nieuwigheid vermits zij een absoluut plafond inzake cumulatie van pensioenen en wedden instelt. Het invoeren van dit plafond is het zakelijk gevolg van de in artikel 6 opgenomen formule.

Artikel 9. — Dit artikel herneemt de bepaling welke het voorwerp uitmaakt van artikel 28 van de wet van 2 augustus 1955.

Nochtans, het bij deze bepaling voorziene maximum werd gebracht op het wedde-maximum van secretaris-generaal van een ministerie.

Article 10. — Cet article reprend une disposition insérée dans l'article 2 de l'arrêté royal n° 128 du 26 février 1935.

Article 11. — Aux termes de cette disposition les réductions résultant de l'application des règles de cumul sont effectuées exclusivement sur les pensions à charge du Trésor public, sauf s'il s'agit d'une pension de magistrat émérite. Dans ce cas, la réduction est opérée sur les autres éléments du revenu global.

Article 12. — Le projet constitue une refonte de l'ensemble des dispositions régissant la matière des cumuls. Dès lors, toutes les dispositions actuellement en vigueur doivent être abrogées.

D'autre part, pour les raisons indiquées dans l'exposé des motifs, cet article consacre le respect des droits acquis pour les cumuls de pensions et les cumuls de pensions et traitements, qui ont pris naissance avant la date à laquelle la loi entrera en vigueur, à savoir le 1er septembre 1955.

Le Gouvernement s'est rallié au texte proposé par le Conseil d'Etat et a tenu compte de la remarque formulée par celui-ci en ce qui concerne l'application des règles de cumul aux pensions des magistrats émérites.

Toutefois, deux rectifications de minime importance ont été apportées au texte de l'article 3, 3e alinéa et de l'article 10.

Par ailleurs, ainsi qu'il est exposé ci-dessus, *in fine* du commentaire réservé à l'article 6, le § 3 de cet article a été complété par une disposition accordant au Roi le pouvoir d'établir, en vue de l'application des règles de cumul, des barèmes fictifs pour les fonctions supprimées ou pour celles dont les traitements n'ont pas été affectés par l'évolution générale des rémunérations.

Le Ministre des Finances.

Artikel 10. — Dit artikel herneemt een bepaling ingelast in artikel 2 van het koninklijk besluit nr 128 van 26 februari 1935.

Artikel 11. — Naar luid van deze bepaling worden de verminderingen voortvloeiende uit de toepassing van de regelen op de cumulaties uitsluitend verwezenlijkt op de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist, behalve wanneer het een pensioen van een emeritus-magistraat betreft. In dit geval wordt de vermindering toegepast op de andere onderdelen van het globaal inkomen.

Artikel 12. — Het ontwerp is een omwerking van het geheel van de bepalingen welke de cumulaties beheren. Bijgevolg moeten al de thans vigerende bepalingen worden opgeheven.

Anderzijds om de redenen aangeduid in de memorie van toelichting, bekraftigt dit artikel de eerbiediging van de verworven rechten voor de cumulaties van pensioenen en de cumulaties van pensioenen en wedden welke ontstaan zijn vóór de datum waarop de wet in werking zal treden, te weten de 1^e september 1955.

De Regering sluit zich aan bij de tekst voorgesteld door de Raad van State en heeft, wat betreft de toepassing van de emeritus-magistraten, met zijn opmerking rekening gehouden.

Nochtans werden twee verbeteringen van weinig belang aangebracht aan de tekst van artikel 3, lid 3 en van artikel 10.

Anderzijds werd § 3 van dit artikel, zoals hierboven *in fine* van het commentaar voorbehouden aan artikel 6 uitgezet, aangevuld door een bepaling welke aan de Koning het recht verleent, tot toepassing van de regelen op de cumulaties, fictieve weddeschalen vast te stellen voor de afgeschafte functies of voor deze waarvan de wedden door de algemene evolutie van de bezoldigingen niet beïnvloed zouden geweest zijn.

De Minister van Financiën,

H. LIEBAERT.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 12 mars 1957, d'une demande d'avis sur un projet de loi « modifiant, en ce qui concerne le cumul de fonctions et le cumul de pensions et de traitements, la législation sur les pensions de retraite à charge du Trésor public », a donné le 15 mai 1957 l'avis suivant :

Le projet de loi tend à coordonner, en les assouplissant sur certains points et en les aggravant sur d'autres, toutes les dispositions générales concernant :

1e le régime des pensions de retraite à charge du Trésor public afférentes à des fonctions multiples soit successives, soit simultanées;

2e le cumul des pensions de retraite, voire des pensions quelconques à charge du Trésor public, entre elles, avec certaines autres pensions et avec certains traitements.

Le Conseil d'Etat a cru opportun de grouper les dispositions du projet en deux chapitres, d'autant plus qu'elles ont un champ d'application différent selon qu'elles régissent l'une ou l'autre matière. Dans chaque chapitre, les articles et les alinéas ont été placés dans leur ordre logique, allant du plus simple au plus complexe. Un article du projet (le 5) a même été morcelé, de telle manière que chacune de ses dispositions suive immédiatement celles dont elle est le complément. En revanche, quatre alinéas de l'article 3 du projet (le 3 du § 1e et le 2 des §§ 2, 3 et 4) ont été fusionnés en un seul article (le 11) du nouveau texte.

Vu l'importance des remaniements, le présent avis reproduit d'une manière synoptique les dispositions du texte du Gouvernement et celles du texte proposé par le Conseil d'Etat, dans l'ordre adopté pour le second texte. C'est dans le même ordre que sont présentées les observations qui suivent.

* * *

L'article 1e du projet est une adaptation de l'article 1e, § 1e, de la loi du 14 juillet 1951. Il ne vise pas les pensions de survie, parce que le projet ne s'applique pas à elles, à une exception près.

Au dire du fonctionnaire délégué, le projet s'applique aux pensions des ressortissants des cantons d'Eupen, Malmedy et Saint-Vith reprises par l'Etat belge. L'article devrait donc les viser en termes exprès, car les personnes auxquelles elles sont versées ne sont pas d'anciens magistrats belges ou d'anciens fonctionnaires ou employés des administrations de l'Etat belge.

Ainsi complété, le champ d'application ne convient vraiment qu'à l'article 3 du projet relatif aux cumuls proprement dits. Il ressort, en effet, des explications du délégué du Gouvernement et du contexte des dispositions actuelles d'où proviennent les articles 2 et 4, que ceux-ci ne s'appliquent pas aux pensions militaires d'ancienneté. C'est pourquoi l'article 1e a été dédoublé dans le texte du Conseil d'Etat. Le nouvel article 1e, qui ne se rapporte plus qu'aux dispositions régissant les pensions afférentes à des fonctions multiples, a été amputé des mots : « aux officiers et aux militaires de rang subalterne ».

* * *

L'article 4 du projet régit les pensions afférentes à des fonctions successives. Le § 1e, alinéa 1e, énonce le principe général : à fonctions successives, pension unique. Une première conséquence, tellement évidente qu'elle n'est pas exprimée dans le texte, est que les services admissibles des diverses fonctions successives, qu'elles aient été séparées par des intervalles ou non, s'accumulent jusqu'à ce que leur ensemble soit suffisant pour procurer une pension à l'intéressé. Cette règle serait déjà observée depuis longtemps, en vertu d'une interprétation extensive de l'article 50, alinéa 2, de la loi du 21 juillet 1844 (« Si le magistrat, le fonctionnaire ou l'employé démissionnaire ou démissionnaire est remis en activité, les années de services antérieures lui sont comptées »). Le principal intérêt de l'alinéa 1e de l'article 4 du projet est précisément de confirmer cette interprétation.

Une deuxième conséquence du principe général est qu'une pension acquise du chef d'une seule fonction, doit être revisée lorsque le pensionné met fin à une nouvelle fonction comportant des services admissibles. Puisque la pension nouvelle concernant l'ensemble des services, constitue une pension unique, elle doit être calculée en principe sur le traitement moyen des cinq dernières années passées dans la dernière fonction, par application de l'article 8 de la loi du 21 juillet 1844. Les alinéas 2 et 3 de l'article 4, § 1e, du projet tendent à déroger à cette règle, lorsque le dernier traitement moyen est inférieur à celui qui avait servi de base à la pension originale. Pour mieux faire comprendre l'exception, il serait bon que le texte du projet rappelât d'abord la règle. La disposition ainsi modifiée serait avantageusement com-

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 12e maart 1957 door de Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot wijziging van de wetgeving op de rustpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist voor wat betreft de cumulatie van ambten en de cumulatie van pensioenen en wedden », heeft de 15^e mei 1957 het volgend advies gegeven :

Het wetsontwerp strekt tot het coördineren, met dien verstande dat zij op sommige punten soepeler, op andere strenger worden gemaakt, van alle algemene bepalingen betreffende :

1^e de regeling inzake rustpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist voor verschillende, achtereenvolgens of gelijktijdig uitgeoefende ambten;

2^e de cumulatie van rustpensioenen, en ook van andere pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist, onderling met bepaalde andere pensioenen en met bepaalde wedden.

De Raad van State heeft het dienstig geacht, de bepalingen van het ontwerp onder twee hoofdstukken te brengen, te meer daar het toepassingsgebied ervan verschilt naargelang zij op de eerste dan wel de tweede aangelegenheden betrekking hebben. In elk hoofdstuk zijn de artikelen en de alinea's logisch gerangschikt, beginnend met de eenvoudigste regel om te eindigen met de meest ingewikkeldste. Een artikel van het ontwerp (artikel 5) is zelfs geheel uiteengenomen, zodat elke bepaling ervan onmiddellijk volgt op die waarvan zij het complement is. Daarentegen zijn vier alinea's van artikel 3 van het ontwerp (het derde lid van § 1 en het tweede lid van §§ 2, 3 en 4) in één artikel (artikel 11) van de nieuwe tekst samengebracht.

Wegens de omvang van de bewerking worden in dit advies de bepalingen van de tekst van de Regering in een synoptisch overzicht naast die van de door de Raad van State voorgestelde tekst geplaatst; de volgorde is die van de tweede tekst. In dezelfde volgorde staan de hiernamende opmerkingen.

* * *

Artikel 1 van het ontwerp is een aanpassing van artikel 1, § 1, van de wet van 14 juli 1951. Het handelt niet over overlevingspensioenen, waarop het ontwerp immers, op één uitzondering na, geen toepassing vindt.

Volgens de gemachtingde ambtenaar geldt het ontwerp voor de door de Belgische Staat overgenomen pensioenen van onderhorigen van de kantons Eupen, Malmedy en Sankt-Vith. Het artikel zou dus uitdrukkelijk deze pensioenen moeten vermelden, want zij die deze pensioenen ontvangen, zijn geen gewezen Belgische magistraat of geen gewezen ambtenaar of beambte van de besturen van de Belgische Staat.

Zo aangevuld, past het toepassingsgebied echter in feite alleen bij artikel 3 van het ontwerp, betreffende de eigenlijke cumulatie. Volgens de toelichting van de gemachtingde ambtenaar en blijkens het tekstverband van de huidige voorschriften waaruit de artikelen 2 en 4 voortkomen, vinden deze artikelen geen toepassing op militaire anciënnitebspensioenen. Daarom heeft de Raad van State artikel 1 in twee gesplitst. In het nieuwe artikel 1, dat nog alleen betrekking heeft op de bepalingen tot regeling van de pensioenen voor verschillende ambten, zijn de woorden « de officieren en de militairen van lagere rang » vervallen.

* * *

Artikel 4 van het ontwerp regelt de pensioenen voor achtereenvolgens uitgeoefende ambten. Paragraaf 1, eerste lid, stelt het algemene beginsel : voor achtereenvolgens uitgeoefende ambten één pensioen. Een eerste gevolg, zo vanzelfsprekend dat de tekst er niet van spreekt, is dat de in aanmerking komende diensten in de verschillende, achtereenvolgens uitgeoefende ambten, al dan niet door een tussenperiode gescheiden, samengevoegd worden tot zij samen toereiken om de belanghebbende een pensioen te bezorgen. Deze regel zou reeds sedert lang worden nageleefd, krachtens een extensieve uitlegging van artikel 50, tweede lid, van de wet van 21 juli 1844 (« Indien de ontslagen of ontslagnemende magistraat, ambtenaar of beambte weder in werkelijke dienst wordt toegelaten, worden de vroegere dienstjaren aangerekend »). Het belang van artikel 4, eerste lid, van het ontwerp ligt in hoofdzaak hierin dat het deze uitlegging bekraftigt.

Een tweede gevolg van het algemene beginsel is, dat een wegens één ambt verkregen pensioen moet worden herzien wanneer de gepensioneerde een nieuw ambt met in aanmerking komende diensten neerlegt. Aangezien het nieuwe pensioen voor de gezamenlijke diensten één enkel pensioen vormt, moet het, bij toepassing van artikel 8 van de wet van 21 juli 1844, in beginsel berekend worden op de gemiddelde wedde van de laatste vijf in het laatste ambt doorgebrachte jaren. Het tweede en het derde lid van artikel 4, § 1, van het ontwerp strekken er toe, van deze regel af te wijken wanneer de laatst gemiddelde wedde lager is dan de wedde waarop het eerste pensioen was berekend. Om deze uitzondering beter te doen uitkomen, wäre het raadzaam dat de tekst van het ontwerp eerst de regel in herinnering

plétée par celle de l'article 5, alinéa 2, du projet, relative à l'adaptation préalable des traitements aux barèmes en vigueur. Pour le surplus, si l'établissement du rapport entre les deux traitements de base présentait des difficultés, par exemple par suite de la disparition de la première fonction, le Roi trouverait le pouvoir de les résoudre dans l'article 16 de la loi du 14 juillet 1951, modifié par l'article 7 de la loi du 2 août 1955.

Une troisième conséquence du même principe général est énoncée à l'alinéa 4 de l'article 4, § 1e, du projet : si un pensionné perd le droit à la pension à l'expiration d'une nouvelle fonction, cette déchéance éteint le droit à la pension existante. Il n'est pas inutile de signaler, bien que le texte ne le dise pas et ne doive pas le dire, que cette règle ne jouera pas à l'égard d'une pension militaire dont le titulaire mettrait fin à une fonction civile d'une manière qui lui ferait perdre le droit à pension du chef de celle-ci. Cela résulte à la fois du champ d'application de l'article 4 du projet, qui ne concerne pas les pensions militaires, et du fait que la disposition analysée ici est en quelque sorte une application de l'article 50 de la loi du 21 juillet 1844, qui régit exclusivement les pensions civiles et ecclésiastiques.

A ce propos, plusieurs précisions doivent être apportées au texte du projet. Par les mots « démission ou révocation », le Gouvernement entend viser toutes les hypothèses prévues par l'article 50 de la loi du 21 juillet 1844 : révocation proprement dite, démission forcée, démission volontaire. Par les mots : « la perte du droit à la pension », il entend viser, aussi bien que la déchéance totale, la déchéance partielle en cas de révocation (ou de démission forcée) avec octroi des deux tiers de la pension, selon la faculté donnée au Gouvernement par le même article 50.

Enfin, toute cette règle est malencontreusement liée, dans le projet, à une autre idée qui lui est totalement étrangère, savoir que le paiement de la pension afférente à une première fonction est rétabli, lors de la cessation d'une seconde fonction qui ne comportait pas de services admissibles. L'expression de cette idée est à la fois incomplète et inutile : quand une pension est suspendue ou simplement réduite par la coexistence d'un traitement, il va sans dire qu'elle retrouve son montant normal si le traitement disparaît.

Au principe de la pension unique pour fonctions successives, il existe une dérogation importante en faveur des anciens militaires. C'est l'article 4, § 2, du projet (reproduction littérale de l'actuel article 23, § 3, b), de la loi du 29 juillet 1926, modifiée par l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934 et par la loi du 2 août 1955), qui permet dans certaines conditions l'obtention prémature d'une pension civile à côté et en considération même d'une pension militaire préexistante. Le Conseil d'Etat suggère pour toute le paragraphe une rédaction plus claire qui, de surcroit, fait disparaître une légère discordance dans le second alinéa et ajoute à celui-ci une précision de temps.

* * *

L'article 2 du projet régit les pensions afférentes à des fonctions simultanées. L'alinéa 1e énonce le principe de l'indépendance totale de ces fonctions au point de vue de la retraite et de la pension. Mais il ne définit pas les fonctions simultanées. Aux termes de l'exposé des motifs, « pour que des fonctions soient considérées comme simultanées, il suffit qu'elles aient été exercées en même temps pendant une durée d'un mois » ; mais, au dire du délégué du Gouvernement, en théorie une durée moindre suffirait. Par conséquent, le texte devrait prévoir qu'une simultanéité quelconque, si brève qu'elle soit, suffit à faire qualifier deux fonctions de simultanées.

Toutefois, elle ne suffit pas à leur faire appliquer des mises à la retraite distinctes et des pensions distinctes. Il faut encore que les fonctions soient elles-mêmes distinctes, au sens de l'alinéa 6, c'est-à-dire que chacune d'elle ait une rémunération « fixée par un barème de traitement qui lui est propre ». En pratique, la rémunération peut être un traitement « invariable », voire une indemnité ; la formule devrait donc être plus large encore.

Pour limiter un peu la portée extrêmement large de la notion de fonctions distinctes, l'alinéa 7 dispose que ne sont pas considérées comme telles « les prestations accessoires ou complémentaires dont sont chargés les instituteurs dans les écoles primaires et du chef desquelles ils touchent une rémunération qui a le caractère d'un supplément de traitement dans le sens de l'article 10 de la loi du 21 juillet 1844 ». Cette disposition, qui est puisée dans un arrêté royal du 20 janvier 1927, ne saurait atteindre son but car elle n'établit pas quelles sont les prestations des instituteurs dont la rémunération constituerait un supplément de traitement au sens de l'article précité. Le préambule de l'arrêté de 1927 contenait bien certains critères, mais ils sont dépassés, au dire du délégué du Gouvernement. Il serait donc difficile et imprudent d'insérer des critères dans la loi. D'autre part, il y a d'autres cas que celui des instituteurs et il peut en surgir qui ne sont pas prévisibles aujourd'hui. Ainsi, on n'aurait pu imaginer, avant la dernière réforme de l'enseignement technique, qu'un professeur percevrait deux traitements distincts au lieu d'un, sans que son horaire fût modifié, par le seul fait que son enseignement serait désormais réparti

brengt. De aldus gewijzigde bepaling werde dan liefst aangevuld met het voorschrift van artikel 5, tweede lid, van het ontwerp, betreffende de voorafgaande aanpassing van de wedden aan de geldende weddeschalen. Mochten zich overigens bij de vaststelling van de verhouding tussen de twee basiswedden moeilijkheden voordoen, bij voorbeeld ingevolge het verdwijnen van het eerste ambt, dan zou de Koning de bevoegdheid om ze op te lossen vinden in het door artikel 7 van de wet van 2 augustus 1955 gewijzigde artikel 16 van de wet van 14 juli 1951.

En derde gevolg van hetzelfde algemeen beginsel is neergelegd in het vierde lid van artikel 4, § 1, van het ontwerp : verliest een gepensioneerde bij het verstrijken van een nieuw ambt zijn recht op pensioen, dan vervalt tevens het recht op het bestaande pensioen. Het kan zijn nut hebben, ofschoon de tekst het, niet zegt en dit evenmin hoeft te zeggen, er op te wijzen dat deze regel geen toepassing zou vinden op een militair pensioen waarvan de titularis een burgerlijk ambt op zodanige wijze zou neerleggen dat hij uit dien hoofde zijn recht op pensioen verliest. Dit blijkt zowel uit het toepassingsgebied van artikel 4 van het ontwerp dat niet voor militaire pensioenen geldt, als uit de omstandigheid dat de hier onderzochte bepaling in zekere zin een toepassing is van artikel 50 van de wet van 21 juli 1844, dat uitsluitend burgerlijke en geestelijke pensioenen regelt.

In dit verband zijn enige verduidelijkingen in de tekst van het ontwerp nodig. Bij de woorden « ontslag of afzetting » denkt de Regering aan alle in artikel 50 van de wet van 21 juli 1844 bepaalde gevallen : eigenlijke afzetting, verplicht ontslag, vrijwillig ontslag. Bij de woorden « verlies van het recht op het pensioen » denkt zij zowel aan volledige vervallenverklaring als aan gedeeltelijke vervallenverklaring bij afzetting (of verplicht ontslag) met toekenning van twee derde van het pensioen, volgens het door ditzelfde artikel 50 aan de Regering toegekende recht.

Tenslotte verbindt het ontwerp deze ganse regel op ongelukkige wijze met een andere, daarvan volstrekt vreemde gedachte, namelijk dat het pensioen voor een eerste ambt opnieuw wordt uitbetaald wanneer een einde komt aan een tweede ambt zonder in aanmerking komende diensten. Deze gedachte is, behalve onvolledig geformuleerd, ook overbodig : wanneer een pensioen door de gelijktijdige betaling van een wedde opgeschort of gewoon verminderd wordt, spreekt het vanzelf dat het pensioen bij het vervallen van de wedde op het normaal bedrag wordt teruggebracht.

Op het beginsel van het éne pensioen voor achtereenvolgens uitgeoefende ambten is een belangrijke afwijking voorzien ten gunste van geweven militairen. Artikel 4, § 2, van het ontwerp (woordelijke herhaling van het huidige artikel 23, § 3, b), van de wet van 29 juli 1926, gewijzigd bij het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934 en bij de wet van 2 augustus 1955) staat immers in sommige omstandigheden toe, dat een vervroegd burgerlijk pensioen naast en zelfs met inachtneming van een reeds bestaand militair pensioen wordt verkregen. De Raad van State stelt voor de ganse paragraaf een duidelijker lezing voor, die bovendien een kleine discordantie in het tweede lid opheft en er een verduidelijking inzake tijd aan toevoegt.

* * *

Artikel 2 van het ontwerp regelt de pensioenen voor gelijktijdig uitgeoefende ambten. Het eerste lid stelt het beginsel, dat deze ambten onderling geheel onafhankelijk blijven zowel voor de inrustestelling als voor de pensioenen. Het geeft echter geen begripsomschrijving van « gelijktijdig uitgeoefende ambten ». Volgens de memorie van toelichting « volstaat het, opdat ambten als gelijktijdig kunnen worden beschouwd, dat zij terzelfder tijd gedurende een tijdsperiode van één maand werden uitgeoefend »; volgens de gemachtigde van de Regering echter kan theoretisch met een geringer duur worden volstaan. Daarom zou de tekst moeten zeggen dat het voldoende is dat er gelijktijdigheid, hoe kort ook, zij, opdat twee ambten als gelijktijdig uitgeoefend kunnen worden bestempeld.

Dit is echter niet genoeg om aan die ambten afzonderlijke inruststellen in pensioenen te verbinden. Daartoe is nog vereist dat de ambten zelf afzonderlijke ambten zijn in de zin van het zesde lid, dit wil zeggen dat voor elk van die ambten een bezoldiging wordt uitgekeerd die « vastgesteld is bij een weddeschaal welke haar eigen is ». In de praktijk kan de bezoldiging een vaste wedde, zelfs een vergoeding zijn; de tekst zou dus nog ruimer moeten zijn.

Om de zeer ruime betekenis van het begrip « afzonderlijke ambten » enigszins te beperken, bepaalt het zevende lid, dat niet als zodanig worden beschouwd « de bijkomende of aanvullende prestaties waarmee de onderwijzers in de lagere scholen worden belast en waarvoor zij een bijzondere bezoldiging ontvangen welke het karakter heeft van een weddebijslag in de zin van artikel 10 van de wet van 21 juli 1844 ». Deze bepaling, ontleend aan het koninklijk besluit van 20 januari 1927, kan echter haar doel niet bereiken, want zij zegt niet welke de prestaties van onderwijzers zijn, waarvan de bezoldiging een weddebijslag in de zin van dit artikel zou vormen. Wel geeft de aanhef van het besluit van 1927 enige criteria aan, maar deze zijn, volgens de gemachtigde van de Regering, achterhaald. Het ware dus moeilijk en onvoorzichtig in de wet criteria op te nemen. Voorts zijn er nog andere gevallen dan dat van de onderwijzers, en andere kunnen zich voordoen, die nu niet te voorzien zijn. Zo had men zich vóór de laatste hervorming van het technisch onderwijs niet kunnen voorstellen, dat een leraar, ofschoon zijn urrooster niet wordt gewijzigd, twee afzonderlijke wedden in plaats van een wedde ontvangt, alleen doordat zijn

sur deux groupes techniques différents. Pour permettre au Gouvernement de résoudre tous les problèmes de ce genre avec la liberté d'appréciation indispensable, le Conseil d'Etat suggère de remplacer la dérogation relative aux seuls instituteurs, par une disposition générale qui donne au Roi le pouvoir de déroger à la notion de fonctions distinctes. Il va sans dire qu'il pourra le faire soit par voie réglementaire, soit au besoin par décisions individuelles.

Des deux idées que contient l'alinéa 2 de l'article 2, la première est inutile, parce qu'elle fait double emploi avec l'alinéa 1er. La seconde constitue une première dérogation au principe de l'indépendance des fonctions simultanées : le minimum légal n'est pas attribué dans chacune d'elles, mais réservé à leur ensemble.

Les alinéas 3 et 5 prévoient une seconde dérogation, favorable celle-ci aux intéressés : une pension acquise normalement dans l'une des fonctions simultanées permet l'obtention prémature de pensions dans les autres. Le Conseil d'Etat propose, pour ces deux alinéas, une rédaction qui met mieux en relief, notamment, le fait que désormais l'intéressé pourra prendre prématièrement pension dans une deuxième et une troisième fonction simultanée, non seulement au moment où il prend sa pension dans la première, mais aussi plus tard. C'est une des innovations importantes du projet.

Enfin, l'alinéa 4 fait une application, en quelque sorte subsidiaire, d'une des règles de l'article 4 (l'addition des services successifs) à l'hypothèse des fonctions simultanées. Le texte ferait utilement référence d'un article à l'autre. En tout cas, il devrait faire ressortir clairement que les mêmes services antérieurs ne pourraient être ajoutés à plusieurs fonctions simultanées.

* * *

L'article 6 du projet, qui organise le passage du régime des fonctions simultanées à celui des fonctions successives lorsque celui-ci est plus favorable, prendrait place tout naturellement à la fin du chapitre 1er.

* * *

L'article 3 du projet formerait, avec ses compléments, le chapitre II. En tête, un article nouveau devrait définir le champ d'application : celui du chapitre 1er, augmenté des pensions militaires d'ancienneté et, pour le § 4 de l'article 3, de toutes les autres pensions à charge du Trésor public à l'exception de quelques-unes jugées particulièrement dignes d'intérêt.

Les §§ 1er et 2 (du projet) établissent le maximum relatif en cas de cumul d'une pension avec une autre pension ou avec un traitement.

(Pour rappel, l'alinéa 3 du § 1er serait fusionné avec les alinéas 2 des §§ 2, 3 et 4, à la fin du chapitre).

L'alinéa 4 du § 1er, qui constitue une importante dérogation au principe, en faveur des titulaires d'une pension militaire d'ancienneté, est présenté dans une rédaction compliquée et partiellement inadéquate. Pour bien le comprendre, il ne faut pas perdre de vue, d'abord, qu'il ne doit procurer en aucun cas un désavantage aux intéressés. Il faut savoir ensuite qu'en pratique, la dérogation ne peut jouer que dans le cas de cumul d'une pension militaire avec un traitement. On se rappellera, en effet, que le total d'une pension militaire et d'une pension civile ne peut dépasser le montant le plus élevé que l'une ou l'autre aurait atteint si tous les services étaient entrés en compte pour sa liquidation (article 4, § 2, du projet). On sait, par ailleurs, qu'en vertu d'un principe tout à fait général, aucune pension ne peut dépasser les 3/4 ou, dans certains cas privilégiés, les 9/10 du traitement. La combinaison de ces deux règles fera que le maximum relatif ne sera jamais dépassé en cas de cumul d'une pension civile et d'une pension militaire, puisque ce maximum sera constitué soit par le dernier traitement civil d'activité, éventuellement augmenté de la partie non suspendue de la pension militaire, soit par le dernier traitement militaire d'activité, s'il est plus favorable. Aucune mesure dérogatoire n'est donc nécessaire pour protéger les pensionnés militaires qui bénéficient d'une pension civile. En conséquence, les mots : « et, en outre, s'il s'agit du cumul d'une pension militaire avec un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement à charge du Trésor public » sont superflus. (Subsidiairement, les cinq derniers mots sont inexacts, en tant que les dispositions du § 1er s'appliquent aussi aux pensions et traitements visés au § 2 du projet).

Ainsi éclaircie, la dérogation apparaît sous la forme de deux minima, dont seul le moins élevé est susceptible de tenir en échec la règle du maximum relatif, en cas de cumul d'une pension militaire avec un traitement : l'un de ces minima est constitué par le traitement, augmenté des 5/8 de la pension; l'autre, du plus élevé des montants décrits aux 1°, 2° et 3° du projet. Concrètement, dans l'hypothèse envisagée, il faudra commencer par calculer les deux minima; ensuite, si l'application du maximum relatif fait baisser le revenu global au-dessous du minimum le plus bas, le revenu global sera ramené à ce minimum et la partie payable de la pension sera relevée d'autant. Après

onderwijs voortaan over twee verschillende technische groepen is verdeeld. Opdat de Regering de nodige armenzag zou hebben om alle soortgelijke vraagstukken te beoordeelen en op te lossen, stelt de Raad van State voor, de afwijking betreffende de onderwijsers te vervangen door een algemene bepaling, die de Koning bevoegd maakt van het begrip afzonderlijke ambten af te wijken. Het spreekt van zelf, dat de Koning dit hetzij bij verordening, hetzij desnoeds door individuele beslissingen zal kunnen doen.

Van de beide gedachten die het tweede lid van artikel 2 bevat, is de eerste overbodig, aangezien zij een herhaling is van het eerste lid. De tweede gedachte bevat een eerste afwijking van het beginsel van de onafhankelijkheid van gelijktijdig uitgeoefende ambten : het wettelijk minimum wordt niet voor elk daarvan toegestaan maar voor de ambten gezamenlijk voorbehouwen.

Het derde en het vijfde lid stellen een tweede afwijking, ditmaal ten gunste van de betrokkenen : een pensioen dat normaal in een van de gelijktijdig uitgeoefende ambten is verkregen, maakt het mogelijk dat de toekenning van pensioenen voor de andere ambten wordt verwoegd. De Raad van State stelt voor deze twee alinea's een tekst voor, die duidelijker tot uiting brengt dat de betrokkenen in een tweede of derde gelijktijdig uitgeoefend ambt verwoegd op pensioen zal mogen gaan niet alleen op het tijdstip waarop hij in het eerste ambt op pensioen gaat, maar ook daarna. Dit is een van de belangrijke nieuwigheden van het ontwerp.

Tenslotte past het vierde lid een van de regels van artikel 4 (de samenstelling van opeenvolgende verrichte diensten) in zekere zin in bijkomende orde toe op het geval van gelijktijdig uitgeoefende ambten. In de tekst zou het ene artikel best naar het andere verwijzen. Alleszins zou duidelijker tot uiting moeten komen, dat dezelfde vroeger verrichte diensten niet kunnen worden toegevoegd aan verschillende gelijktijdig uitgeoefende ambten.

* * *

Artikel 6 van het ontwerp, dat voorzieningen treft voor het geval dat van de regeling inzake gelijktijdig uitgeoefende ambten naar de regeling voor achtereenvolgens uitgeoefende ambten wordt overgegaan, wanneer de laatste gunstiger is, zou logisch aan het einde van het hoofdstuk I moeten komen.

* * *

Artikel 3 van het ontwerp zou met de aanvullingen van dit artikel hoofdstuk II vormen. Vooraf zou een nieuw artikel het toepassingsgebied moeten omschrijven : dat van hoofdstuk I, verruimd met de militaire anciënniteitspensioenen en voor § 4 van artikel 3 met alle andere pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist, behalve enige bijzonder belangwekkend geachte pensioenen.

De §§ 1 en 2 (van het ontwerp) bepalen het betrekkelijk maximum in geval van cumulatie van een pensioen met een ander pensioen of met een wedde.

(Hier zij er aan herinnerd dat het derde lid van § 1 moet worden verwerkt met het tweede lid van de §§ 2, 3 en 4 aan het eind van het hoofdstuk).

Het vierde lid van § 1, dat ten gunste van de titularissen van militaire anciënniteitspensioen een belangrijke afwijking van het beginsel invoert, is op een ingewikkelde en gedeeltelijk minder geschikte wijze geredigeerd. Voor een goed begrip mag men al niet uit het oog verliezen, dat het in geen enkel geval aan de belanghebbenden nadeel mag toebrengen. Daarbij komt, dat de afwijking in de praktijk alleen kan gelden wanneer een militair pensioen met een wedde wordt gecumuleerd. Het totaal van een militair pensioen en een burgerlijk pensioen mag immers niet hoger zijn dan het hoogste bedrag dat één van beide zou hebben bereikt indien alle diensten bij de berekening ervan in aanmerking waren genomen (artikel 4, § 2, van het ontwerp). Krachtens een volstrekt algemeen beginsel mag overigens geen enkel pensioen hoger zijn dan 3/4 of, in sommige, gepriviligieerde gevallen, 9/10 van de wedde. De combinatie van deze beide regelen zal tot gevolg hebben, dat het betrekkelijk maximum bij cumulatie van een burgerlijk met een militair pensioen nooit zal worden overschreden, aangezien dit maximum gevormd wordt hetzij door de laatste burgerlijke activiteitswedde, eventueel verhoogd met het niet opgeschorte gedeelte van het militair pensioen, hetzij door de laatste militaire activiteitswedde wanneer deze gunstiger is. Geen enkele afwijking is dus nodig ter bescherming van militaire gepensioneerden die een burgerlijk pensioen genieten. Bijgevolg zijn overbodig de woorden : « en, bovendien zo het gaat om de cumulatie van een militair pensioen met een wedde of met een als wedde geldende vergoeding ten laste van de Openbare Schatkist ». (In bijkomende orde kan worden opgemerkt, dat de laatste zes woorden onjuist zijn in zover de bepalingen van § 1 ook op de in § 2 van het ontwerp bedoelde pensioenen en wedden van toepassing zijn.)

Aldus vereenvoudigd, krijgt de afwijking de vorm van twee minima, waarvan alleen het langste bij cumulatie van een militair pensioen met een wedde de regel van het betrekkelijk maximum kan doen wijken : een van die minima wordt gevormd door de wedde verhoogd met 5/8 van het pensioen; het andere door het hoogste van de onder 1°, 2° en 3° van het ontwerp beschreven bedragen. Concreet voor het hier genomen geval : eerst moeten de twee minima worden berekend; brengt de toepassing van het betrekkelijk maximum het globaal inkomen beneden het laagste minimum, dan zal het globaal inkomen op dit minimum worden vastgesteld en het uit te betalen gedeelte van

s'être assuré des intentions du Gouvernement sur ce problème, le Conseil d'Etat s'est efforcé d'en exprimer la solution en une formule plus simple.

Les dispositions du § 1er (du projet), principe et dérogation, devraient être immédiatement complétées par le prescrit de l'article 5, alinéa 2, relatif à l'adaptation préalable des traitements aux barèmes en vigueur.

Après avoir visé exclusivement, pour la clarté du dispositif, le cumul d'une pension de retraite à charge du Trésor public (ou assimilée) avec une pension semblable ou avec un traitement à charge du même Trésor, l'article 3 applique, en son § 2, les dispositions du § 1er au cumul d'une pension de retraite à charge du Trésor public avec un traitement ou une pension à charge de certains pouvoirs et organismes limitativement désignés. Actuellement, seul le cumul des pensions du Trésor public avec les traitements payés par ces pouvoirs et organismes est limité par le maximum relatif. Le projet étend celui-ci au cumul des dites pensions avec les pensions des mêmes pouvoirs et organismes. Si l'exposé des motifs mentionne le fait, il ne souligne pas l'innovation qu'il constitue et l'aggravation qui en résulte.

L'énumération des pouvoirs et organismes n'est modifiée par le projet que sur un point, mais qui n'est pas négligeable. À la notion imprécise d'«organismes fonctionnant sous le contrôle ou la garantie totale ou partielle de l'Etat, d'une province ou d'une commune» est substituée l'énumération nominative de la loi du 16 mars 1954. Les difficultés d'interprétation auxquelles fait allusion l'exposé des motifs sont radicalement supprimées, certes. Mais, ainsi que la plupart des systèmes trop simples, celui-ci présente l'inconvénient d'être un peu arbitraire. Il fait dépendre l'application des règles légales relatives au cumul et, par conséquent, la réduction des ressources des bénéficiaires d'une pension, de l'opinion du législateur au sujet de la nécessité de soumettre à une forme particulière de contrôle l'établissement public, auquel les intérêts appartiennent ou ont appartenu, alors que le projet actuel et la loi du 16 mars 1954 poursuivent des buts tout à fait différents.

Au sujet de cette référence à la loi du 16 mars 1954, il faut observer que l'article 1er de cette loi énumère 49 établissements et que l'article 19 en cite un cinquantième. Il résulte des explications fournies par le délégué du Gouvernement que ce dernier établissement n'est pas visé par le projet. Il importe donc que le texte se réfère non seulement à la loi du 16 mars 1954, mais à l'article 1er de cette loi.

Les §§ 3, 4 et 5 (du projet) établissent le maximum absolu en cas de cumul d'une pension avec un traitement ou avec une autre pension. Actuellement le maximum absolu est déterminé par le maximum du traitement du directeur général de ministère et ne s'impose qu'aux cumuls «pension-pension». Le § 4 le relève au maximum du traitement de secrétaire général; mais le § 3 l'étend aux cumuls «pension-traitement». L'exposé des motifs signale cette dernière innovation, en la qualifiant de «corollaire nécessaire de la formule insérée au § 1er». L'explication complète est celle-ci: le projet ayant supprimé toute distinction, au point de vue des cumuls, entre services simultanés et services successifs, comme entre fonctions de carrière et fonctions accessoires, le maximum relatif sera constitué dans toutes les hypothèses par le plus élevé des revenus globaux de l'intéressé, considérés immédiatement avant la cessation effective de chacune des fonctions qu'il abandonne. Or, pour des raisons de pure arithmétique, pareil maximum ne constitue guère une limitation effective en cas de services simultanés, sauf lorsqu'il s'agit de deux véritables fonctions de carrière. Un maximum absolu devient donc indispensable.

Le § 3 et les §§ 4 et 5, bien qu'ils établissent le même maximum absolu, n'ont pas le même champ d'application. On a déjà signalé, au début de l'examen de l'article 3, que le § 4 a un champ plus étendu que les autres. Alors que le maximum absolu admis pour les cumuls «pension-traitement» ne limite que le cumul des seules pensions de retraite à charge du Trésor public (ou assimilées) avec un traitement à charge du même Trésor ou avec un traitement visé au § 2, le maximum absolu admis pour les cumuls «pension-pension» limite le cumul de toute pension quelconque à charge du Trésor public (à l'exception de celles du § 5) avec une autre pension quelconque à charge du même Trésor ou avec une pension ou allocation visée au § 2. Telle est déjà aujourd'hui dans les grandes lignes, la portée de l'article 28 de la loi du 2 août 1955. En conséquence, la première partie du § 4 du projet: «le cumul des pensions de toute nature à charge du Trésor public, ainsi que le cumul d'une pension visée à l'article 1er avec... (etc.)» est partiellement inexacte: il fallait dire la seconde fois, à l'instar de la première: «ainsi que le cumul d'une pension quelconque à charge du Trésor public avec... (etc.)».

Les §§ 3 et 4 appellent deux observations communes. D'une part, leur manière de se référer au § 2 est inadéquate, d'abord parce que le Trésor colonial, visé au § 2, n'est ni un «pouvoir», ni un «organisme»; ensuite, parce que les allocations visées au § 2, 3°, ne sont pas des «pensions» et que les «traitements rémunérant des services coloniaux qui peuvent être supputés pour le calcul des pensions métropolitaines à charge du Trésor public» (visés au § 2, 2°) ne sont pas davantage des traitements «à charge de l'Etat ou des pouvoirs et organismes visées au § 2».

D'autre part, la clause de non-préjudice qui ouvre les deux para-

het pensioen niet zoveel worden verhoogd. Na zich van de bedoeling van de Regering in dit opzicht te hebben vergewist, heeft de Raad van State getracht de oplossing in een eenvoudiger formule uit te drukken.

Op de bepalingen van § 1 (van het ontwerp), beginsel en afwijking, dient duidelijk het voorschrijf van artikel 5, tweede lid, te volgen, betreffende de voorafgaande aanpassing van de wedden aan de geldende weddeschalen.

Nadat artikel 3, ter verduidelijking van de bepalingen, eerst alleen de cumulatie van een rustpensioen ten laste van de Openbare Schatkist (of een gelijkgesteld pensioen) met een soortgelijk pensioen of met een wedde ten laste van de Openbare Schatkist moet bedoeld, past het in § 2 de regel van § 1 toe op de cumulatie van een rustpensioen ten laste van de Openbare Schatkist met een wedde of een pensioen ten laste van een aantal beperkend opgesomde besturen en instellingen. Thans beperkt het betrekkelijk maximum alleen de cumulatie van pensioenen van de Openbare Schatkist met wedden vanwege deze besturen en instellingen. Het ontwerp vervuist de toepassing van het betrekkelijk maximum tot de cumulatie van genoemde pensioenen met pensioenen van deze besturen en instellingen. De memorie van toelichting vermeldt dit feit, maar wijst niet op het nieuwe ervan noch op de eraan verbonden verergering.

Het ontwerp wijzigt de lijst van besturen en instellingen slechts op één, zij het niet onbelangrijk punt. Het onnauwkeurige begrip «instelling die onder de controle of onder gehele of gedeeltelijke waarborg vanwege Staat, provincie of gemeente werkt», wordt vervangen door de naamlijst van de wet van 16 maart 1954. Ongetwijfeld vervallen hierdoor volledig de interpretatiemoeilijkheden waar de memorie van toelichting van spreekt. Maar zoals meestal aan de te eenvoudige regelingen, is aan de onderhavige het bezwaar van een zekere willekeur verbonden. De toepassing van de wettelijke regelen inzake cumulatie en bijgevolg de vermindering van de inkomsten van de pensioengerechtigde wordt zodoende afhankelijk van de opvatting die de wetgever heeft over de noodzaak van een bijzondere controlevorm ten aanzien van de openbare instelling waartoe de belanghebbende behoort of heeft behoerd, terwijl toch het onderhavige ontwerp een gans ander doel nastreeft dan de wet van 16 maart 1954.

In verband met de verwijzing naar de wet van 16 maart 1954 mogen worden opgemerkt, dat artikel 1 van deze wet 49 instellingen noemt, waaraan artikel 19 er een vijftigste toevoegt. Volgens de uitleg van de gemachtigde van de Regering blijft deze laatste instelling in het ontwerp buiten beschouwing. De tekst moet dus niet alleen naar de wet, maar naar artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 verwijzen.

De §§ 3, 4 en 5 (van het ontwerp) bepalen het absolute maximum ingeval een pensioen met een wedde of een ander pensioen wordt gecumuleerd. Thans wordt het absolute maximum vastgesteld door het maximum van de wedde van directeur-generaal van een ministerie en geldt het alleen voor cumulatie «pensioen-pensioen». Paragraaf 4 brengt dit op het maximum van de wedde van secretaris-generaal; doch volgens § 3 geldt dit dan tevens voor de cumulatie «pensioen-wedde». De memorie van toelichting bestempelt deze nieuwheid als «het noodzakelijk gevolg van de in § 1 opgenomen formule». De volledige verklaring is de volgende: daar het ontwerp elk onderscheid ten opzichte van de cumulatie tussen gelijktijdig en achtereenvolgens uitgeoefende diensten alsook tussen loopbaanbetrekkingen en bijkomende ambten prijsgeeft, wordt het betrekkelijk maximum voor elk geval gevormd door het hoogste globaal inkomen van de belanghebbende, dat hij onmiddellijk voor de werkelijke neerlegging van elk van de ambten genoot. Om zuiver rekenkundige redenen, is een zodanig maximum in geval van gelijktijdig uitgeoefende ambten geen werkelijke beperking, behalve wanneer het twee werkelijke loopbaanbetrekkingen zou betreffen. Een absolutum maximum wordt dus noodzakelijk.

Al stellen § 3 en de §§ 4 en 5 hetzelfde absolutum maximum vast, zij hebben niet hetzelfde toepassingsgebied. Zoals bij het begin van het onderzoek van artikel 3 reeds is gezegd, is het toepassingsgebied van § 4 ruimer. Terwijl het voor cumulatie «pensioen-wedde» toegestane absolute maximum slechts de cumulatie beperkt van rustpensioenen ten bezware van de Openbare Schatkist of daarmee gelijkgestelde pensioenen met een wedde ten bezware van dezelfde Schatkist of met een in § 2 bedoelde wedde, beperkt het voor cumulatie «pensioen-pensioen» toegestane absolute maximum de cumulatie van elk pensioen ten bezware van de Openbare Schatkist (met uitzondering van die van § 5) met enig ander pensioen ten bezware van dezelfde Schatkist of met een in § 2 bedoeld pensioen of uitkering. Dit is in grote trekken trouwens reeds de strekking van artikel 28 van de wet van 2 augustus 1955. Bijgevolg is het eerste gedeelte van § 4 van het ontwerp: «de cumulatie van de pensioenen van alle aard ten laste van de Openbare Schatkist alsmede de cumulatie van een bij artikel 1 bedoeld pensioen... (enz.)» gedeeltelijk onjuist: de tweede maal moet men zoals de eerste maal gezegd hebben: «de cumulatie van enig pensioen ten bezware van de Openbare Schatkist... (enz.)».

Bij de §§ 3 en 4 zijn twee opmerkingen te maken, die voor beide gelden. In de eerste plaats is de verwijzing naar § 2 niet dientig omdat de in § 2 genoemde Koloniale Schatkist noch een «macht», noch een «organisme» is, en voorts omdat de in § 2, 3°, bedoelde uitkeringen geen «pensioenen» zijn en de (in § 2, 2°, bedoelde) «wedden ter bezoldiging van de koloniale diensten die voor de berekening van de moederlandse pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist kunnen aangerekend worden «evenmin» wedden ten laste van de Staat of van machten en organismen bedoeld bij § 2» zijn.

Ten tweede is de bepaling inzake vrijwaring waarmede beide para-

graphes est incomplète, car il existe aussi des maximums relatifs spéciaux, par exemple pour le cumul de plusieurs pensions de veuve (arrêté royal n° 254 du 12 mars 1936, article 21) ou encore pour le cumul d'un traitement ou d'une pension de retraite avec des indemnités à charge de l'Etat (arrêté royal n° 7 du 31 mai 1933, article 4). A ce propos, il n'est peut-être pas inutile de rappeler qu'en revanche, il existe au moins une disposition légale faisant échec aux maximums généraux, relatif et absolu : l'article 11 de la loi du 13 juillet 1930, qui lève toute restriction au cumul du traitement de député permanent avec une pension à charge du Trésor public.

Le § 5 reproduit l'article 28, § 3, de la loi du 2 août 1955, mais non pas « purement et simplement », comme le dit l'exposé des motifs. En effet, pour que toutes les pensions d'invalidité échappent désormais à la règle du maximum absolu, le déterminatif « de guerre » a été omis.

Deux dispositions, qui complètent les précédentes, devraient encore figurer au chapitre II. L'une, celle de l'article 5, alinéa 1er, du projet n'appelle qu'une amélioration de forme, quant au moment précis où les majorations et réductions générales doivent affecter les traitements et pensions soumis aux règles du cumul.

L'autre, qui fusionne l'alinéa 3 du § 1er et les alinéas 2 des §§ 2, 3 et 4 de l'article 3, suscite une grave réserve. La technique de toutes les réductions postulées par les règles du cumul peut se résumer comme suit : il n'est jamais touché à un traitement, et, s'il y a plusieurs pensions en jeu, il n'est touché qu'à celles qui sont à charge du Trésor public. Ces principes étaient déjà posés dans l'arrêté royal H du 31 mai 1933; ils figurent actuellement dans l'article 28 de la loi du 2 août 1955. Au cours de l'examen du projet de cette dernière loi, le Gouvernement avait fait savoir au Conseil d'Etat qu'il n'entendait « nullement modifier le champ d'application de ces dispositions, déterminé clairement à la suite notamment de l'arrêt de la Cour de cassation du 20 avril 1950 » (avis L. 4579/2 du Conseil d'Etat, sub « Article 2 du projet »); ce qui revenait à dire que ces dispositions ne pouvaient avoir pour effet de porter atteinte aux pensions d'émeritatem des magistrats.

En ce qui concerne le projet actuel, par contre, M. le Ministre des Finances a fait savoir au Conseil d'Etat qu'il visait toutes les pensions de retraite à charge du Trésor public, en ce compris les pensions allouées aux magistrats émérites.

Dans ces conditions, pour permettre la réalisation de la réforme voulue par le Gouvernement sans susciter des objections d'ordre constitutionnel, il y a lieu de prévoir que pour les magistrats émérites la réduction séopérera exclusivement sur les éléments autres que la pension d'émeritatem.

* * *

Les articles 7 à 9 du projet formeraient naturellement un chapitre final.

Pour l'article 8 (abrogatoire), le Conseil d'Etat propose une présentation dans laquelle, selon l'usage et pour plus de clarté, les textes modificatifs sont cités respectivement à la suite des textes qu'ils modifient, et non dans leur ordre purement chronologique.

A cette abrogation de toutes les dispositions en vigueur, l'article 7 déroge en faveur des bénéficiaires des cumuls nés avant le 1er septembre 1955, c'est-à-dire principalement en faveur des victimes de cette partie de l'article 18 de la loi du 2 août 1955 qui étendait, à partir de la date susdite, la règle du maximum relatif au cumul d'une pension de retraite à charge du Trésor public avec l'un des traitements énumérés à l'article 3, § 2, du présent projet.

Si l'article 7 applique à tous ceux dont il veut sauvegarder ou, plus exactement, faire revivre les « droits acquis », non pas le régime en vigueur au 31 août 1955 mais celui qui l'était au 31 décembre 1954, c'est en considération de l'effet rétroactif au 1er janvier 1955, de l'article 28 de la loi du 2 août 1955, qui allongeait la liste des pensions provinciales, communales et autres, dont le cumul avec une pension à charge du Trésor public est soumis à la règle du maximum absolu.

L'écart entre la date précitée du 31 décembre 1954 et celle de l'entrée en vigueur du projet, prévue à l'article 9, aura pour conséquence curieuse mais voulue que le régime plus sévère de la loi de 1955, qui aura régi jusqu'au jour de la publication de la loi nouvelle les cumuls privilégiés, disparaîtra rétroactivement en faveur de ceux-ci à dater du 1er septembre 1955, mais que ses effets resteront acquis pour la période du 1er janvier au 31 août précédente.

La rétroactivité du projet aura aussi pour conséquence également voulue à l'égard des bénéficiaires actuels de cumuls non privilégiés, c'est-à-dire de cumuls nés entre le 1er septembre 1955 et la date de publication de la nouvelle loi, de les exposer à la réduction rétroactive de leur pension à charge du Trésor, et au remboursement partiel d'arrérages.

* * *

grafen aanvangen, onvolledig omdat er nog bijzondere betrekkelijke maxima bestaan, bijvoorbeeld voor cumulatie van verscheidene weduwenpensioenen (koninklijk besluit n° 254 van 12 maart 1936, artikel 21), of nog voor cumulatie van wedde of rustpensioen met vergoedingen ten bezware van de Staat (koninklijk besluit n° 7 van 31 mei 1933, artikel 4). In dit verband kan het zijn nut hebben er op te wijzen dat de algemene maxima (betrekkelijk en absoluut maximum) daarentegen ten minste voor één algemene wetsbepaling moeten wijken, niet naue voor artikel 11 van de wet van 13 juli 1930, dat elke beperking opheft in geval van cumulatie van de wedde van lid van de bestendige deputatie met een pensioen ten bezware van de Openbare Schatkist.

Paragraaf 5 is een, in de memoria van toelichting ten onrechte genoemde « eenvoudige » herhaling van artikel 28, § 3, van de wet van 2 augustus 1955. De bepaling « oorlogs- » is er immers geschrapt, om voortaan alle invaliditeitspensioenen aan de regel van het absolute maximum te onttrekken.

Twee bepalingen, die de voorgaande aanvullen, moeten nog hun plaats in hoofdstuk II krijgen. Bij de ene, die van het eerste lid van artikel 5 van het ontwerp, is alleen een vormverbetering nodig, wat betreft het juiste tijdstip waarop de algemene verhogingen en verminderingen op de aan de cumulatieregels onderworpen pensioenen en wedden moeten worden toegepast.

De andere bepaling, ontstaan door samenvoeging van het derde lid van § 1 en van het tweede lid van de §§ 2, 3 en 4 van artikel 3, vergt ernstig voorbehoud. De techniek van alle door de cumulatieregels voorgeschreven verminderingen is in het kort de volgende : nooit wordt aan enige wedde geraakt, en gaat het om verscheidene pensioenen, dan wordt alleen geraakt aan die welke ten bezware van de Openbare Schatkist komen. Deze beginselen waren reeds neergelegd in het koninklijk besluit H van 31 mei 1933; zij komen thans voor in artikel 28 van de wet van 2 augustus 1955. Tijdens het onderzoek van het ontwerp van deze wet had de Regering de Raad van State laten weten, dat zij geenszins de bedoeling had « iets te veranderen aan het toepassingsgebied van deze bepalingen, dat met name ingevolge het arrest van het Hof van verbreking van 20 april 1950 duidelijk is omschreven » (advies L. 4579/2 van de Raad van State, sub « Artikel 2 van het ontwerp »); hetgeen er op neerkwam, dat deze bepalingen geen afbreuk mochten doen van de emeritaatpensioenen der magistraten.

In verband met het onderhavige ontwerp, heeft de Minister van Financiën de Raad van State medegedeeld, dat het ontwerp alle rustpensioenen ten bezware van de Openbare Schatkist betreft, met inbegrip van de pensioenen voor emeritus-magistraten.

Opdat daarom de door de Regering gewenste hervorming kan plaats hebben zonder dat uit de Grondwet bezwaren ontstaan, moet worden bepaald dat de vermindering ten aanzien van emeritus-magistraten niet op het emeritaatpensioen maar uitsluitend op de andere onderdelen zal worden toegepast.

* * *

De artikelen 7 tot 9 van het ontwerp zouden vanzelfsprekend een slot hoofdstuk vormen.

Voor artikel 8 (het opheffingsartikel) stelt de Raad van State een lezing voor, waarin de wijzigingteksten duidelijkheidshalve en zoals gebruikelijk is na de gewijzigde teksten en niet in een zuiver chronologische volgorde worden genoemd.

Van deze opheffing van alle geldende wetsbepalingen wijkt artikel 7 af ten gunste van cumulaties die vóór 1 september 1955 zijn ontstaan. dit is in hoofdzaak voor hen die getroffen waren door het bepaalde in artikel 18 van de wet van 2 augustus 1955, volgens hetwelk de regel van het betrekkelijk maximum vanaf die datum toepasselijk werd op de cumulatie van een rustpensioen ten bezware van de Openbare Schatkist met een van de in artikel 3, § 2, van het onderhavige ontwerp bedoelde wedden.

De reden waarom artikel 7 niet de op 31 augustus 1955 geldende, maar de op 31 december 1954 geldende regeling, toepast op hen wier « verkregen rechten » het wil vrijwaren of, juister gezegd, opnieuw wil doen ontstaan, ligt in de tot 1 januari 1955 terugwerkende kracht van artikel 28 van de wet van 2 augustus 1955 tot aanvulling van de lijst van de provinciale, gemeentelijke en andere pensioenen waarvan de cumulatie met een pensioen ten bezware van de Openbare Schatkist aan de regel van het absolute maximum is onderworpen.

Het eigenaardige maar overigens gewilde gevolg van de tijdsafstand tussen de genoemde datum 31 december 1954 en de in artikel 9 bepaalde datum van inwerkingtreding van het ontwerp zal zijn, dat de strengere regeling van de wet van 1955, die de geprivilieerde cumulaties tot de datum van de bekendmaking van de wet zal hebben geregeld, vanaf 1 september 1955 met terugwerkende kracht zal vervallen ten voordele van deze cumulaties, maar dat de gevolgen ervan voor de periode van 1 januari tot 31 augustus voordien gehandhaafd zullen blijven.

Ook zal de terugwerking van het ontwerp leiden tot het eveneens gewilde gevolg, dat degenen die thans niet geprivilieerde cumulaties genieten, dit wil zeggen cumulaties die tussen 1 september 1955 en de datum van bekendmaking van de nieuwe wet zijn ontstaan, gevaren lopen hun pensioen ten bezware van de Schatkist met terugwerkende kracht verminderd te zien en gedeeltelijk rentetermijnen te moeten terugbetalen.

* * *

TEXTE DU GOUVERNEMENT.	TEXTE DU CONSEIL D'ETAT.	TEKST VAN DE REGERING.	TEKST VAN DE RAAD VAN STATE.
PROJET DE LOI	PROJET DE LOI	WETSONTWERP	ONTWERP VAN WET
modifiant en ce qui concerne le cumul de fonctions et le cumul des pensions et des traitements, la législation sur les pensions de retraite à charge du Trésor public.	relatif au cumul des pensions et des traitements, et au régime des pensions de retraite afférentes à des fonctions multiples.	tot wijziging van de wetgeving op de rustpensioenen ten laste van de Openbare Schatkist voor wat betreft de cumulatie van ambten en de cumulatie van pensioenen en wedden.	betreffende de cumulatie van pensioenen en wedden, en de regeling inzake rustpensioenen voor verschillende ambten.
Article 1 ^e .	Article 1 ^e .	Artikel 1.	Artikel 1.
Les dispositions de la présente loi s'appliquent :	Les dispositions du présent chapitre s'appliquent :	De bepalingen van deze wet zijn van toepassing :	De bepalingen van deze wet zijn van toepassing :
1 ^e aux pensions de retraite servies par le Trésor public aux magistrats, aux fonctionnaires et employés des administrations de l'Etat, en ce compris le personnel judiciaire, aux membres du personnel de l'enseignement, aux ministres des cultes, aux officiers et aux militaires de rang subalterne;	1 ^e aux pensions de retraite servies par le Trésor public aux magistrats, aux fonctionnaires et employés des administrations de l'Etat, en ce compris le personnel judiciaire, aux membres du personnel de l'enseignement et aux ministres des cultes;	1 ^e op de rustpensioenen die de Openbare Schatkist uitkeert aan de magistraten, de ambtenaren en beambten van de Rijksbesturen, het gerechtelijk personeel inbegrepen, deleden van het onderwijszend personeel, de bedienaars van de erediensten, de officieren en de militairen van lagere rang;	1 ^e op de rustpensioenen die de Openbare Schatkist uitkeert aan magistraten, aan ambtenaren en beambten van de Rijksbesturen, gerechtelijk personeel inbegrepen, aan ledelen van het onderwijszend personeel en aan bedienaars van de erediensten;
2 ^e aux pensions de retraite servies par la Caisse des ouvriers de l'Etat.	2 ^e aux pensions de retraite des ressortissants des cantons d'Eupe, Malmedy et Saint-Vith reprises par l'Etat belge et visées par l'arrangement belgo-allemand du 4 mai 1923;	2 ^e op de rustpensioenen die de Rijkswerkliedenkas uitkeert.	2 ^e op de door de Belgische Staat overgenomen en in de Belgisch-Duitse schikking van 4 mei 1923 bedoelde rustpensioenen van onderhorigen uit de kantons Eupe, Malmedy en Sankt-Vith;
3 ^e aux pensions de retraite servies par la Caisse des ouvriers de l'Etat.	3 ^e aux pensions de retraite servies par la Caisse des ouvriers de l'Etat.	3 ^e op de rustpensioenen die de Rijkswerkliedenkas uitkeert.	3 ^e op de rustpensioenen die de Rijkswerkliedenkas uitkeert.
Article 4. § 1 ^e , alinéas 1 ^e à 3.	Article 2.	Artikel 4. § 1. eerste tot derde lid.	Artikel 2.
Les fonctions exercées successivement donnent lieu à la liquidation d'une pension unique.	§ 1 ^e . Les fonctions exercées successivement donnent lieu à la liquidation d'une pension unique.	De opeenvolgend uitgeoefende ambten geven aanleiding tot de uitbetaling van een enig pensioen.	§ 1. Voor achtereenvolgens uitgeoefende ambten wordt een enkel pensioen uitgekeerd.
Lorsque les anciennes fonctions ont donné lieu à l'octroi d'une pension de retraite, la pension allouée à raison de l'ensemble des services est établie sur le traitement qui a servi de base à la première pension, si ce traitement est plus élevé que le traitement afférent à la nouvelle fonction.	Lorsque le titulaire d'une pension de retraite cesse d'exercer une nouvelle fonction comportant des services admissibles, sa pension est révisée en tenant compte de l'ensemble des services et sur la base du traitement moyen des cinq dernières années passées dans la dernière fonction. Toutefois, la pension nouvelle est établie sur le traitement qui a servi de base à la pension originale, si celui-ci est plus élevé que le traitement afférent à la dernière fonction; mais le temps passé dans celle-ci est réduit en proportion du rapport existant entre les derniers traitements d'activité perçus dans chacune des fonctions. Les traitements sont portés au préalable aux montants qu'ils auront atteints sous l'empire des barèmes en vigueur au moment de la révision.	Wanneer de gewencten aanleiding hebben gegeven tot het toeekennen van een rustpensioen, wordt het pensioen verleend wegens het gehele van de diensten vastgesteld op de wedde welke voor het eerste pensioen tot grondslag heeft gediend, indien deze wedde hoger is dan de aan het nieuwe ambt verbonden wedde.	Houdt de titularis van een rustpensioen op een nieuw ambt met in aantrekking komende diensten uit te oefenen, dan wordt zijn pensioen herzien met inachtneming van de gezamenlijke diensten en op grond van de gemiddelde wedde over de laatste vijf jaren die hij in het laatste ambt heeft doorgebracht. Het nieuwe pensioen wordt echter berekend op de wedde, die als grondslag voor het oorspronkelijke pensioen heeft gediend, indien die wedde hoger dan de aan het laatste ambt verbonden wedde is; maar de in dit laatste ambt doorgebrachte tijd wordt verminderd in evenredigheid tot de verhouding die bestaat tussen de in ieder van die ambten ontvangen laatste activiteitswedden. Eerst worden de wedden op de bedragen gebracht die zij volgens de op het tijdstip der
Article 5. alinéa 2.		Artikel 5. tweede lid.	
Les traitements dont il est question au § 1 ^e de l'article 3 et aux alinéas 2 et 3 du § 1 ^e de l'artic-		De wedden waarvan sprake in § 1 van artikel 3 en in lid 2 en lid 3 van § 1 van artikel 4 wor-	

ce + sont portés, le cas échéant, aux chiffres qu'ils auraient atteints sous l'empire du dernier barème.

Article 4, § 1er, alinéa 4.

Si, après la cessation de ses nouvelles fonctions, l'intéressé ne peut prétendre à une pension à raison de l'ensemble de ses services, le paiement de la première pension est rétabli, à moins que la perte du droit à la pension à l'expiration de ses nouvelles fonctions ne résulte d'une démission ou d'une révocation.

Article 4, § 2.

Si des services civils ont succédé à des services militaires ayant donné lieu à l'octroi d'une pension militaire d'ancienneté, l'intéressé peut obtenir, lors de sa mise à la retraite dans ses nouvelles fonctions :

1er le rétablissement de sa pension militaire;

2° en outre, une pension de retraite proportionnelle au temps passé dans les fonctions civiles, mais à condition que le total des services rendus dans les deux carrières atteigne la durée exigée pour l'attribution de cette pension de retraite.

Le total des deux pensions ne peut dépasser le montant que l'une ou l'autre aurait atteint si tous les services étaient entrés en compte pour sa liquidation; il ne peut être inférieur au montant que la dernière pension aurait atteint si tous les services militaires et les bonifications étaient entrés en compte pour sa liquidation.

Article 2.

Les fonctions remplies simultanément restent indépendantes les unes des autres tant pour l'époque de la mise à la retraite que pour le calcul des pensions auxquelles l'exercice des dites fonctions peut donner ouverture.

(Alinéa 6). Pour l'application du présent article est considérée comme fonction distincte, toute fonction dont la rémunération est fixée par un barème de traitement qui lui est propre.

(Alinéa 7). Ne sont pas considérées comme fonctions distinctes les prestations accessoires ou complémentaires dont les instituteurs sont chargés dans les écoles primaires et du chef desquelles ils touchent une rémunération spéciale qui a le caractère d'un supplément de traitement dans le sens de l'article 10 de la loi du 21 juillet 1844.

(Alinéa 2). Chaque pension est établie isolément suivant les règles et d'après les éléments qui lui sont propres et sans attribution du minimum légal, le bénéfice de celui-ci étant réservé à l'ensemble.

Si un pensionné se voit déchu, à l'expiration d'une nouvelle fonction, de tout ou partie de ses droits à la pension par application de l'article 50 de la loi du 21 juillet 1844, la déchéance totale ou partielle affecte non seulement l'accroissement de pension que lui aurait valu sa dernière fonction, mais toute la pension dont il bénéficiait du chef des fonctions antérieures.

§ 2. Le titulaire d'une pension militaire d'ancienneté qui est mis à la retraite dans un fonctionnement ou ecclésiastique, peut obtenir une seconde pension, si les services rendus dans ses deux carrières atteignent ensemble la durée que la dernière fonction aurait dû atteindre pour donner droit à elle seule à une pension.

Cette pension de retraite est proportionnelle au temps passé dans la dernière fonction. Toutefois, elle est éventuellement rectifiée, de telle manière que le total des deux pensions ne soit, au moment de l'octroi de la seconde :

1er ni supérieur au montant le plus élevé que l'une ou l'autre aurait atteint si tous les services et bonifications étaient entrés en compte pour la liquidation de chacune d'elles;

2° ni inférieur au montant que la seconde aurait atteint, si tous les services militaires et les bonifications étaient entrés en compte pour sa liquidation.

Article 3.

Les fonctions distinctes qui ont été remplies simultanément pendant un laps de temps quelconque, restent indépendantes l'une de l'autre tant pour l'époque de la mise à la retraite que pour le calcul des pensions auxquelles leur exercice peut donner ouverture. Est distincte d'une autre, toute fonction à laquelle est attachée une rémunération qui lui est propre. Le Roi peut néanmoins, sur la proposition du Ministre qui a l'administration des pensions dans ses attributions, décider pour des raisons particulières que deux fonctions à rémunération propre ne sont pas distinctes l'une de l'autre.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le minimum légal n'est pas appliqué à chacune des pensions afférentes à des fonctions simultanées, mais à leur montant global.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le titulaire de fonctions simultanées qui obtient une pension aux conditions légales dans la fonction la mieux rétribuée, peut obtenir, sans devoir réunir dans chaque cas les conditions légales requises :

den, in voorkomend geval, gebracht op de cijfers welke zij onder de toepassing van de laatste weddeschaal zouden bereikt hebben.

Artikel 4, § 1, vierde lid.

Indien na het staken van zijn nieuwe functie, de betrokkenen geen aanspraak kan maken op een pensioen voor het geheel van zijn diensten, wordt de uitbetaling van het eerste pensioen hersteld, ten ware het verlies van het recht op het pensioen bij het beëindigen van zijn nieuwe functie uit een ontslag of een afzetting zou voortspruiten.

Artikel 4, § 2.

Indien burgerlijke diensten volgen op militaire diensten welke aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van een militair ancienniteitspensioen, kan de belanghebbende bij zijn oppensioeninstelling in zijn nieuwe ambten :

1° het herstel bekomen van zijn militair pensioen;

2° bovendien, een rustpensioen bekomen in verhouding tot de in de burgerlijke ambten doorgebrachte tijd, op voorwaarde echter dat het totaal van de in de twee betrekkingen verstrekte diensten de duur bereikt welke voor de toekenning van dit rustpensioen wordt gevorderd.

Het totaal van de twee pensioenen mag niet meer belopen dan het bedrag dat het ene of het andere zou hebben bereikt indien voor de uitkering ervan met alle diensten rekening was gehouden; het mag niet lager zijn dan het bedrag dat het laatste pensioen zou hebben bereikt, indien voor de uitkering ervan met alle militaire diensten en tijdsbonificaties rekening was gehouden.

Artikel 2.

De gelijktijdig uitgeoefende ambten blijven onafhankelijk de ene van de andere, zowel voor het tijdperk van de oprichting als voor de berekening van de pensioenen waarop de uitoefening van bedoelde ambten recht kan geven.

(Zesde lid). Voor de toepassing van dit artikel wordt als onderscheiden ambten beschouwd, ieder ambt waarvoor de bezoldiging bij een weddeschaal is vastgesteld welke haar eigen is.

(Zevende lid). Worden niet als onderscheiden ambten beschouwd de bijkomende of aanvullende prestaties waarmee de onderwijsers in de lagere scholen worden belast en waarvoor zij een bijzondere bezoldiging ontvangen welke het karakter heeft van een weddebijslag in de zin van artikel 10 van de wet van 21 juli 1844.

(Tweede lid). Ieder pensioen wordt afzonderlijk vastgesteld volgens de regelen en de gegevens welke dit pensioen eigen zijn en zonder toekenning van het wettelijk minimum, het voordeel van dat laatste voorbehouden zijnde aan het gehele.

herziening geldende weddeschalen zullen hebben bereikt.

Indien een gepensioneerde, bij het verstrijken van een nieuw ambt, bij toepassing van artikel 50 van de wet van 21 juli 1844 geheel of ten dele vervallen wordt verklaard van zijn rechten op pensioen, geldt de gehele of gedeeltelijke vervallenverklaring niet alleen voor de pensioenverhoging die hij aan zijn laatste ambt zou te danken hebben, maar voor het gehele pensioen dat hij krachtens zijn vorige ambten genoot.

§ 2. De titularis van een militair ancienniteitspensioen, die in een burgerlijke of geestelijke bediening in ruste is gesteld, kan een tweede pensioen verkrijgen indien de in zijn beide loopbanen verrichte diensten samen de duur bereiken welke het laatste ambt had moeten bereiken om op zichzelf recht op pensioen te geven.

Dit pensioen is evenredig aan de in het laatste ambt doorgebrachte tijd. In voorkomend geval wordt het echter zodanig gewijzigd, dat het bedrag van beide pensioenen samen, op het tijdstip van de toekenning van het tweede :

1° noch hoger is dan het hoogste bedrag dat een van beide zou hebben bereikt als alle diensten en bonificaties voor de uitkering van ieder pensioen afzonderlijk waren medegerekend;

2° noch lager is dan het bedrag dat het tweede zou hebben bereikt, als alle militaire diensten en alle bonificaties voor de uitkering daarvan waren medegerekend.

Artikel 3.

Afzonderlijke ambten die hoelang dan ook gelijktijdig zijn uitgeoefend, blijven onafhankelijk van elkaar zowel voor het tijdstip van de inrusting als voor de berekening van de pensioenen waarop de ambtsuitoefening recht kan geven. Een afzonderlijk ambt is een ambt waaraan een eigen bezoldiging is verbonden. Op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het bestuur van de pensioenen behoert, kan de Koning echter om bijzondere redenen beslissen, dat twee ambten met eigen bezoldiging afzonderlijke ambten zijn.

In afwijking van het eerste lid wordt het wettelijk minimum niet op ieder van de aan gelijktijdig uitgeoefende ambten verbonden pensioen maar op het totale bedrag daarvan toegepast.

In afwijking van het eerste lid, kan de titularis van gelijktijdig uitgeoefende ambten, die onder de wettelijke voorwaarden een pensioen in het best bezoldigde ambt verkrijgt, zonder in ieder geval aan de wettelijke eisen te voldoen, in aanmerking komen :

(Alinéa 3). Par dérogation à l'alinéa précédent, si une pension est ou a été attribuée pour la fonction à laquelle est ou a été attaché le traitement le plus élevé, le titulaire peut obtenir une pension du chef de chacune des autres fonctions qu'il a remplies simultanément, sans devoir réunir les conditions légales requises. Il en est de même pour les fonctions dont l'intéressé a cessé d'être titulaire depuis un an au plus au moment de sa mise à la retraite dans la fonction la mieux rémunérée.

(Alinéa 5). Les fonctions dont l'intéressé est titulaire comprennent, outre celles qu'il exerce effectivement, celles dans lesquelles il est placé en congé, en disponibilité ou en non-activité avec ou sans traitement.

(Alinéa 4). Il est tenu compte des services rendus successivement dans les fonctions antérieures pour l'octroi et le calcul des pensions auxquelles l'intéressé peut prétendre en exécution du présent article.

Article 6.

Pour l'application des articles 2 et 4 il est fait abstraction des services qui auraient pour effet de causer un préjudice à l'intéressé, pour autant que les dits services n'aient pas été pris en considération antérieurement dans le calcul d'une pension de retraite.

1e au même temps que la pension précitée, une pension dans chacune des fonctions dont il a cessé d'être titulaire depuis un an au plus;

2e au même moment ou dans la suite, une pension dans chacune des fonctions qu'il exerçait lors de l'obtention de la pension précédente.

Est titulaire d'une fonction au sens de l'alinéa 3, outre celui qui l'exerce effectivement, celui qui est placé en congé, en disponibilité ou en non-activité avec ou sans traitement.

Pour l'octroi et le calcul des pensions auxquelles l'intéressé peut prétendre en vertu du présent article, la durée de toute fonction antérieure à l'une des fonctions simultanées, est ajoutée à la durée de celle-ci par application de l'article 2.

Article 4.

Pour l'application des articles 2 et 3, il est fait abstraction des services dont la prise en considération aurait pour effet de causer un préjudice à l'intéressé, à condition qu'ils ne soient pas entrés en compte antérieurement pour la liquidation d'une pension de retraite.

CHAPITRE II.

Du cumul des pensions et des traitements.

Article 5.

A l'exception de l'article 9, qui a un champ d'application plus étendu, les dispositions du présent chapitre s'appliquent :

1e aux pensions visées à l'article 1e;

2e aux pensions militaires d'ancienneté.

Article 6.

§ 1e. Le cumul de plusieurs pensions visées à l'article 1e ou le cumul des dites pensions avec des traitements ou des indemnités tenant lieu de traitement à charge du Trésor public n'est autorisé qu'à concurrence du revenu global le plus élevé constitué par les pensions et traitements dont l'intéressé jouissait au moment où il a effectivement cessé d'exercer l'une des fonctions abandonnées.

Pour les fonctions ayant donné lieu à l'attribution d'une pension, le traitement à prendre en considération est le dernier traitement qui est entré en ligne de compte pour le calcul de la pension.

§ 2. En cas de cumul d'une pension militaire d'ancienneté avec

(Derde lid). Bij afwijking op het voorgaand lid kan de titularis, indien een pensioen wordt of werd toegekend voor het ambt waaraan de hoogste wedde is of was verbonden, een pensioen bekomen voor ieder van de andere ambten welke hij gelijktijdig heeft uitgeoefend zonder de vereiste wettelijke voorwaarden te moeten verenigen. Hetzelfde geldt voor de ambten waarvan de belanghebbende sedert één jaar ten hoogste heeft opgehouwen titularis te zijn op het ogenblik van zijn opruststelling of in non-activiteit met of zonder wedde is geplaatst.

(Vijfde lid). De ambten waarvan belanghebbende titularis is omvatten, buiten degene welke hij werkelijk uitoefent, deze waarin hij met verlof, in terbeschikkingstelling of in non-activiteit met of zonder wedde is geplaatst.

(Vierde lid). Er wordt rekening gehouden met de opeenvolgend verstrekte diensten in de vroegere ambten, voor de toekenning en de berekening van de pensioenen waarop de belanghebbende in uitvoering van dit artikel aanspraak kan maken.

Artikel 6.

Voor de toepassing van de artikelen 2 en 4 worden de diensten die voor gevolg zouden hebben de belanghebbende te benadelen, uitgeschakeld voor zoveel bedoelde diensten vroeger niet werden in aanmerking genomen bij de berekening van een rustpensioen.

1^e tegelijk met genoemd pensioen, voor een pensioen in ieder van de ambten waarvan hij sinds ten hoogste een jaar geen titularis meer is;

2^e op hetzelfde tijdstip of later, voor een pensioen in ieder van de ambten die hij bij het verkrijgen van genoemd pensioen uitgeoefende.

Titularis van een ambt in de zin van het derde lid is, bnevvens degene die het werkelijk uitgeoefent, hij die met verlof is, dan wel ter beschikking of op non-activiteit met of zonder wedde is gesteld.

Voor de toekenning en de berekening van de pensioenen waarop de belanghebbende krachtens dit artikel aanspraak kan maken, wordt de duur van ieder ambt, dat vóór een van de gelijktijdig uitgeoefende ambten is uitgeoefend, gevoegd bij de duur van dit laatste bij toepassing van artikel 2.

Artikel 4.

Voor de toepassing van de artikelen 2 en 3 worden buiten beschouwing gelaten, de diensten die, als zij in aanmerking werden genomen, de belanghebbende schade zouden berokkenen, mits zij niet voordien voor de uitkering van een rustpensioen zijn medegerekend.

HOOFDSTUK II.

Cumulatie van pensioenen en wedden.

Artikel 5.

Met uitzondering van artikel 9, dat een ruimer toepassingsgebied heeft, vinden de bepalingen van dit hoofdstuk toepassing :

1^e op de in artikel 1 bedoelde pensioenen;

2^e op de militaire anciënniteitspensioenen.

Artikel 6.

§ 1. De cumulatie van verschillende pensioenen als bedoeld in artikel 5 en cumulatie van deze pensioenen of de cumulatie van de bedoelde pensioenen met wedden of als wedden geldende vergoedingen ten bezware van de Openbare Schatkist, wordt slechts toegestaan tot het bedrag van het hoogst globaal inkomen samengesteld door de pensioenen en wedden welke belanghebbende genoot op het ogenblik waarop hij werkelijk heeft opgehouden één van de ambten die hij verlaten heeft uit te oefenen.

(Tweede lid). Voor de ambten welke aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van een pensioen, is de wedde waarmee rekening moet worden gehouden, de laatste wedde welke in aanmerking is genomen voor de berekening van het pensioen.

§ 1. Cumulatie van verschillende pensioenen als bedoeld in artikel 5 en cumulatie van deze pensioenen met wedden of met als wedden geldende vergoedingen ten bezware van de Openbare Schatkist is maar geoorloofd tot het hoogste globale inkomen gevormd door de pensioenen en wedden, die de belanghebbende genoot toen hij werkelijk ophield een van de opgegeven ambten uit te oefenen.

Voor ambten die aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van een pensioen, is de wedde waarmee rekening moet worden gehouden, de laatste wedde welke in aanmerking is genomen voor de berekening van het pensioen.

§ 2. Ingeval een militair anciënniteitspensioen met een wedde of

(Alinea 4). Si, par application de l'alinéa 1er, une pension militaire d'ancienneté doit être réduite de plus de 37 1/2 %, la réduction est limitée à ce pourcentage sans que, toutefois, le revenu global puisse être supérieur à la plus élevée des sommes indiquées ci-après :

1er le maximum du barème de sous-chef de bureau de ministère;

2me le montant plein de la pension militaire, augmenté de 40 %, et, en outre, s'il s'agit du cumul d'une pension militaire avec un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement, à charge du Trésor public;

3me le maximum du traitement institué pour le grade conféré au bénéficiaire, déduction faite des deux dernières augmentations organiques.

Article 5. alinéa 2.

Les traitements dont il est question au § 1er de l'article 3 et aux alinéas 2 et 3 du § 1er de l'article 4 sont portés, le cas échéant, aux chiffres qu'ils auraient atteints sous l'empire du dernier barème.

Article 5. § 2. alinéa 1er.

Les dispositions du § 1er sont également applicables en cas de cumul d'une pension visée à l'article 1er avec :

1er une pension, un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement à charge :

- a) d'une province ou d'une commune;
- b) d'une association de communes;
- c) d'un organisme visé par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public;

d) d'un établissement d'enseignement subventionné à un titre quelconque par l'Etat;

2me un traitement à charge du Trésor colonial ou rémunérant des services coloniaux qui peuvent être supputés pour le calcul des pensions métropolitaines à charge du Trésor public;

3me une pension à charge du Trésor colonial ou l'une des pensions et allocations visées à l'article 23, § 1er, troisième alinéa, de la loi du 2 août 1955.

Article 5. § 3. alinéa 1er.

Sans préjudice de l'application des §§ 1er et 2, le cumul d'une pension visée à l'article 1er avec un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement à charge de l'Etat ou des pouvoirs et organismes visés au § 2 ne peut excéder le traitement maximum de secrétaire général de ministère ou le montant de la pension si celui-ci dépasse ce traitement maximum.

un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement, l'application du § 1er ne peut avoir pour effet de faire descendre le revenu global au-dessous du moins élevé des deux minimums fixés ci-après :

1er le traitement, augmenté des 5/8 de la pension;

2me le plus élevé des trois chiffres suivants :

a) le montant plein de la pension, augmenté de 40 %;

b) le maximum du traitement afférent au grade de l'intéressé, déduction faite des deux dernières augmentations organiques;

c) le maximum du barème de sous-chef de bureau de ministère.

§ 3. Pour l'application des dispositions des §§ 1er et 2, les traitements sont portés, le cas échéant, aux montants qu'ils auraient atteints sous l'empire des barèmes en vigueur au moment de cette application.

Article 7.

Les dispositions de l'article 6 s'appliquent aussi au cumul d'une pension visée à l'article 5, avec :

1er une pension, un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement à charge :

- a) d'une province ou d'une commune;
- b) d'une association de communes;

c) de l'un des organismes d'intérêt public visés à l'article 1er de la loi du 16 mars 1954;

d) d'un établissement d'enseignement subventionné à un titre quelconque par l'Etat;

2me un traitement à charge du Trésor colonial ou rémunérant des services coloniaux qui peuvent être supputés pour le calcul des pensions métropolitaines à charge du Trésor public;

3me une pension à charge du Trésor colonial ou l'une des pensions et allocations visées à l'article 23, § 1er, alinéa 3, de la loi du 2 août 1955.

Article 8.

Sans préjudice des articles 6 et 7 de la présente loi et des autres dispositions légales fixant un maximum relatif en cas de cumul d'une pension avec un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement, le cumul d'une pension visée à l'article 5, avec l'un des traitements et indemnités visées aux articles 6 et 7, ne peut excéder le maximum du traitement de secrétaire général de ministère ou le montant de la pension

(Vierde lid). Indien door de toepassing van het eerste lid, een militair pensioen wegens dienst-ancienniteit met meer dan 37,50 % moet worden verminderd, wordt de vermindering tot dit percentage beperkt zonder dat echter het globaal inkomen hoger moge wezen dan de hoogste der hierna aangeduide sommen :

1° het maximum van de weddeschaal van onderbureauchef bij een ministerie;

2° het volle bedrag van het militair pensioen, verhoogd met 40%; en, bovendien zo het gaat om de cumulatie van een militair pensioen met een wedde of met een als wedde geldende vergoeding ten laste van de Openbare Schatkist;

3° het maximum van de wedde ingesteld voor de aan belanghebbende verleende graad, na aftrek van de laatste twee organieke verhogingen;

Artikel 5. tweede lid.

De wedden waartvan sprake in § 1 van artikel 3 en in lid 2 en lid 3 van § 1 van artikel 4 worden, in voorkomend geval, gebracht op de cijfers welke zij onder de toepassing van de laatste weddeschaal zouden bereikt hebben.

Artikel 5. § 2. eerste lid.

De bepalingen van § 1 zijn eveneens van toepassing in geval van cumulatie van een bij artikel 1 bedoeld pensioen met :

1° een pensioen, een wedde of een als wedde geldende vergoeding ten laste van :

- a) van een provincie of een gemeente;
- b) van een vereniging van gemeenten;

c) van een organisme bedoeld door de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut;

d) van een onderwijsinstelling die op enige grond door de Staat gesubsidieerd wordt;

2° een wedde ten laste van de Koloniale Schatkist of ter bezoldiging van de koloniale diensten die voor de berekening van de moederlandse pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist kunnen aangerekend worden;

3° een pensioen ten laste van de Koloniale Schatkist of een van de pensioenen en uitkeringen bedoeld bij artikel 23, § 1, derde lid, van de wet van 2 augustus 1955.

Artikel 5. § 3. eerste lid.

Onverminderd de toepassing van §§ 1 en 2, mag de cumulatie van een bij artikel 1 bedoeld pensioen met een wedde of een als wedde geldende vergoeding ten laste van de Staat of van machten en organismen bedoeld bij § 2, niet hoger zijn dan de maximum-wedde van secretaris-generaal bij een ministerie of hoger dan het bedrag van het pensioen indien dit bedrag deze maximum-wedde overschrijdt.

met een als wedde geldende vergoeding wordt gecumuleerd, mag de toepassing van § 1 het globale inkomen niet doen dalen beneden het laagste van de hierna vastgestelde minima :

1° de wedde, verhoogd met 5/8 van het pensioen;

2° het hoogste van de volgende drie cijfers :

a) het volle pensioenbedrag, vermeerderd met 40 %;

b) de maximumwedde die aan de graad van de belanghebbende is verbonden, na aftrek van de laatste twee organieke verhogingen;

c) het maximum van de weddeschaal van onderbureauchef bij een ministerie.

§ 3. Voor de toepassing van het bepaalde in de §§ 1 en 2 worden de wedden in voorkomend geval op de bedragen gebracht die zij volgens de op het tijdstip der toepassing geldende weddeschalen zouden hebben bereikt.

Artikel 7.

De bepalingen van artikel 6 zijn eveneens van toepassing in geval van cumulatie van een in artikel 5 bedoeld pensioen met :

1° een pensioen, een wedde of een als wedde geldende vergoeding ten laste van :

- a) een provincie of een gemeente;
- b) een vereniging van gemeenten;

c) een van de instellingen van openbaar belang bedoeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954;

d) een onderwijsinstelling die op enige grond door de Staat gesubsidieerd wordt;

2° een wedde ten laste van de Koloniale Schatkist of ter bezoldiging van koloniale diensten die voor de berekening van de moederlandse pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist kunnen worden aangerekend;

3° een pensioen ten laste van de Koloniale Schatkist of een van de pensioenen en uitkeringen bedoeld in artikel 23, § 1, derde lid, van de wet van 2 augustus 1955.

Artikel 8.

Onverminderd de artikelen 6 en 7 van deze wet en de andere wetsbeperkingen tot vaststelling van een betrekkelijk maximum in geval van cumulatie van een pensioen met een wedde of een als wedde geldende vergoeding, mag de cumulatie van een onder artikel 5 bedoeld pensioen met een van de in de artikelen 6 en 7 bedoelde wedden en vergoedingen niet meer bedragen dan de maximum-wedde van een secretaris-

sion s'il dépasse le maximum précité.

Article 3, § 4, alinéa 1er.

Sans préjudice de l'application des §§ 1er et 2, le cumul des pensions de toute nature à charge du Trésor public ainsi que le cumul d'une pension visée à l'article 1er avec une pension à charge des pouvoirs et organismes visés au § 2 ne peut excéder le traitement maximum de secrétaire général de ministère ou le montant d'une des pensions en cause si celui-ci dépasse ce traitement maximum.

Article 9.

Sans préjudice des articles 6 et 7 de la présente loi et des autres dispositions légales fixant un maximum relatif en cas de cumul d'une pension à charge du Trésor public avec une pension quelconque, le cumul des pensions de toute nature à charge du Trésor public entre elles et le cumul d'une de ces pensions avec l'une des pensions et allocations visées à l'article 7, ne peuvent excéder le maximum du traitement de secrétaire général de ministère ou le montant de la pension la plus élevée, s'il dépasse à lui seul le maximum précité.

Article 3, § 5.

N'entrent pas en ligne de compte pour l'application du maximum prévu au § 4 :

1° les pensions d'invalidité attribuées :

a) par application du titre II des lois sur les pensions militaires coordonnées le 11 août 1923;

b) par application des lois sur les pensions de réparation coordonnées le 5 octobre 1948;

2° les pensions attachées aux ordres militaires;

3° les rentes pour chevrons de front.

Article 5, alinéa 1er.

Le cas échéant, la dernière majoration ou réduction établie par une mesure générale est appliquée aux traitements et aux pensions visées à l'article 3.

Article 3, *passim* :

(§ 1er, alinéa 3). Les réductions résultant de l'alinéa 1er sont opérées sur les pensions.

(§ 2, alinéa 2). Les pensions à charge de l'Etat sont réduites dans la mesure où le montant cumulé dépasse le maximum prévu au § 1er.

(§ 3, alinéa 2). L'excédent éventuel est déduit de la pension.

(§ 4, alinéa 2). Les pensions à charge de l'Etat sont réduites dans la mesure où le montant cumulé dépasse ce maximum.

Article 11.

Les réductions exigées par les dispositions du présent chapitre sont effectuées exclusivement sur les pensions à charge du Trésor public.

(Toutefois, si l'intéressé est un magistrat émérite, les réductions sont effectuées sur tous les éléments de son revenu global autres que la pension d'émeritatem).

generaal van een ministerie of dan het bedrag van het pensioen, indien het hoger is dan het genoemde maximum.

Artikel 3, § 4 eerste lid.

Onvermindert de toepassing van de §§ 1 en 2, mag de cumulatie van de pensioenen van alle aard ten laste van de Openbare Schatkist alsmede de cumulatie van een bij artikel 1 bedoeld pensioen met een pensioen ten laste van de machten en organismen bedoeld bij § 2, niet hoger zijn dan de maximum-wedde van secretaris-generaal bij een ministerie of hoger dan het bedrag van een van de pensioenen waarvan sprake indien dit bedrag deze maximum-wedde overschrijdt.

Artikel 9.

Onvermindert de artikelen 6 en 7 van deze wet en de andere wetsbeperkingen tot vaststelling van een betrekkelijk maximum inzake cumulatie van een pensioen ten bezware van de Openbare Schatkist met enig pensioen, mogen de cumulatie van enigerlei pensioenen ten bezware van de Openbare Schatkist onderling, en de cumulatie van een van die pensioenen met een van de in artikel 7 bedoelde pensioenen en vergoedingen, niet meer bedragen dan de maximum-wedde van een secretaris-generaal van een ministerie of dan het bedrag van het hoogste pensioen, indien dit op zichzelf hoger is dan het genoemde maximum.

Voor de toepassing van het in het eerste lid gestelde maximum komen echter niet in aanmerking :

1° pensioenen wegens invaliditeit toegekend :

a) bij toepassing van titel II van de op 11 augustus 1923 geïndoreerde wetten op de militaire pensioenen;

b) bij toepassing van de op 5 oktober 1948 samengevoerde wetten op de vergoedingspensioenen;

2° pensioenen verbonden aan militaire orden;

3° renten wegens frontstrepen.

Artikel 3, § 5.

Voor de toepassing van het in § 4 gestelde maximum komen niet in aanmerking :

1° de pensioenen wegens invaliditeit toegekend :

a) bij toepassing van titel II van de op 11 augustus 1923 samengevoerde wetten op de militaire pensioenen;

b) bij toepassing van de op 5 oktober 1948 samengevoerde wetten op de vergoedingspensioenen;

2° pensioenen verbonden aan militaire orden;

3° renten wegens frontstrepen.

Artikel 5, eerste lid.

In voorkomend geval, wordt de laatste verhoging of vermindering, vastgesteld door een algemene maatregel, op de bij artikel 3 bedoelde wedden en pensioenen toegepast.

Artikel 10.

Voor de toepassing van de cumulatieregels wordt de laatste, door een algemene maatregel ingevoerde verhoging of vermindering eventueel toegepast op de in dit hoofdstuk bedoelde wedden, en pensioenen.

Artikel 3, *passim* :

(§ 1, derde lid). De verminderingen welke voortspruiten uit het eerste lid worden toegepast op de pensioenen.

(§ 2, tweede lid). De pensioenen ten laste van de Staat worden verminderd in zover het gecumuleerde bedrag het maximum voorzien bij § 1 overschrijdt.

(§ 3, tweede lid). Het eventueel teveel wordt van het pensioen afgetrokken.

(§ 4, tweede lid). De pensioenen ten laste van de Staat worden verminderd in de mate waarin het gecumuleerde bedrag dit maximum te boven gaat.

Artikel 11.

De door de bepalingen van dit hoofdstuk vereiste verminderingen worden uitsluitend op de pensioenen ten bezware van de Openbare Schatkist toegepast.

(Is de belanghebbende echter een emeritus-magistraat, dan worden de verminderingen toegepast op alle onderdelen van zijn globaal inkomen, behalve op zijn emeritaatspensioen).

CHAPITRE III.		HOOFDSTUK III.	
<i>Dispositions finales.</i>		<i>Slotbepalingen.</i>	
Article 8.	Article 12.	Artikel 8.	Artikel 12.
Sont abrogés :	Sont abrogés :	Opgeheven worden :	Opgeheven worden :
1 ^e l'article 7, alinéas 1 ^{er} à 4, et l'article 23, §§ 1 ^{er} , 2 et 3, de la loi du 29 juillet 1926 de péréquation des pensions de retraite servies par le Trésor public, des pensions à charge des Caisses de prévoyance, etc., modifiée par l'article 9 de l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934 et par l'article 10 de la loi du 14 juillet 1951;	1 ^e l'article 7 de la loi du 29 juillet 1926 de péréquation des pensions de retraite servies par le Trésor public, des pensions à charge des Caisses de prévoyance, etc., modifiée par l'article 9 de l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934 et par l'article 10 de la loi du 14 juillet 1951;	1 ^e artikel 7, eerste tot vierde lid en artikel 23, §§ 1 ^{er} , 2 en 3 van de wet van 29 juli 1926 houdende perekwatie van de rustpensioenen uitgekeerd door de Openbare Schatkist, van de pensioenen ten laste van de Voorzorgskassen, enz., gewijzigd bij artikel 9 van het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934 en bij artikel 10 van de wet van 14 juli 1951;	1 ^e artikel 7 van de wet van 29 juli 1926 houdende perekwatie van de rustpensioenen uitgekeerd door de Openbare Schatkist, van de pensioenen ten laste van de Voorzorgskassen, enz., gewijzigd bij artikel 9 van het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934 en bij artikel 10 van de wet van 14 juli 1951;
2 ^e les articles 9 et 10 de l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934 apportant des modifications à la législation sur les pensions et à l'article 17 modifié de la loi du 29 octobre 1846 relative à l'organisation de la Cour des comptes;	2 ^e à l'exception des §§ 4 et 5, originaires, l'article 23 de la même loi, modifié par l'article 10 de l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934, par l'article 2 de l'arrêté royal n° 128 du 26 février 1935 et par les articles 18, § 1 ^{er} , et 19 de la loi du 2 août 1955;	2 ^e de artikelen 9 en 10 van het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934 waarbij wijzigingen worden aangebracht in de wetgeving op de pensioenen en in het gewijzigd artikel 17 der wet van 29 oktober 1846 betreffende de inrichting van het Rekenhof;	2 ^e met uitzondering van de oorspronkelijke §§ 4 en 5, artikel 23 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 10 van het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934, bij artikel 2 van het koninklijk besluit n° 128 van 26 februari 1935 en bij de artikelen 18, § 1, en 19 van de wet van 2 augustus 1955;
3 ^e l'article 2 de l'arrêté royal n° 128 du 26 février 1935 relatif aux pensions de retraite et aux pensions à charge des Caisses de prévoyance;	3 ^e les articles 17 et 28 de la loi du 2 août 1955 portant péréquation des pensions de retraite et de survie.	3 ^e artikel 2 van het koninklijk besluit n° 128 van 26 februari 1935 betreffende de rustpensioenen en de pensioenen ten laste van de Voorzorgskassen;	3 ^e de artikelen 17 en 28 van de wet van 2 augustus 1955 houdende perekwatie van de rust- en overlevingspensioenen;
4 ^e l'article 10 de la loi du 14 juillet 1951 portant péréquation des pensions de retraite et de survie;		4 ^e artikel 10 van de wet van 14 juli 1951 houdende perekwatie der rust- en overlevingspensioenen;	
5 ^e les articles 17, 18, § 1 ^{er} , 19 et 28 de la loi du 2 août 1955 portant péréquation des pensions de retraite et de survie.		5 ^e de artikelen 17, 18, § 1, 19 en 28 van de wet van 2 augustus 1955, houdende perekwatie van de rust- en overlevingspensioenen.	
Article 7.		Artikel 7.	
Les cumuls ayant pris naissance avant le 1 ^{er} septembre 1955 restent régis par les dispositions en vigueur au 31 décembre 1954, à moins que les dispositions de la présente loi ne soient plus favorables pour les intéressés.	Toutefois, les cumuls ayant pris naissance avant le 1 ^{er} septembre 1955 sont régis par les dispositions en vigueur au 31 décembre 1954, à moins que les dispositions de la présente loi ne soient plus favorables aux intéressés.	De cumulaties welke ontstaan zijn vóór 1 september 1955 blijven beheerd door de bepalingen in voege vóór 31 december 1954, ten ware de bepalingen van de tegenwoordige wet voor de belanghebbenden voordeeliger mochten zijn.	Op cumulatie ontstaan vóór 1 september 1955 zijn echter de op 31 december 1954 geldende voorzieningen van toepassing tenzij de bepalingen van deze wet gunstiger voor de belanghebbenden zijn.
Article 9.	Article 13.	Artikel 9.	Artikel 13.
La présente loi produit ses effets le 1 ^{er} septembre 1955.	La présente loi produit ses effets le 1 ^{er} septembre 1955.	Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 september 1955.	Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 september 1955.

La chambre était composée de :

Messieurs : F. Lepage, conseiller d'Etat, président,
G. Holoye et G. Van Buinnen, conseillers d'Etat,
P. Coart-Presart et P. Ansiaux, assesseurs de la section
de législation.
J. Coolen, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. F. Lepage.

Le rapport a été présenté par M. G. Boland, substitut.

<i>Le Greffier,</i>	<i>Le President,</i>
(s.) J. COOLEN.	(s.) F. LEPAGE.

Pour deuxième expédition délivrée au Ministre des Finances.

Le 7 juin 1957.

Le Greffier du Conseil d'Etat,
R. DECKMYN.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : F. Lepage, raadsheer van State, voorzitter,
G. Holoye en G. Van Binnen, raadheren van State,
P. Coart-Presart en P. Ansiaux, bijzitters van de afde-
ling wetgeving,
J. Coolen, adjunct-greffier, greffier.

De overeenstemming tussen de Franse et de Nederlandse tekst werd
nagezien onder toezicht van de H. F. Lepage.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. Boland, substituut.

<i>De Griffier,</i>	<i>De Voorzitter,</i>
(get.) J. COOLEN.	(get.) F. LEPAGE.

Voor tweede uitgifte afgeleverd aan de Minister van Financiën.

De 7de juni 1957.

De Griffier van de Raad van State,
R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Finances est chargé de présenter en
Notre nom, au Chambres législatives, le projet de loi dont
la teneur suit :

CHAPITRE I^e.Régime des pensions de retraite
afférentes à des fonctions multiples.

Article premier.

Les dispositions du présent chapitre s'appliquent :

1° aux pensions de retraite servies par le Trésor public aux magistrats, aux fonctionnaires et employés des administrations de l'Etat, en ce compris le personnel judiciaire, aux membres du personnel de l'enseignement et aux ministres des cultes;

2° aux pensions de retraite des ressortissants des cantons d'Eupen, Malmédy et Saint-Vith reprises par l'Etat belge et visées par l'arrangement belgo-allemand du 4 mai 1923;

3° aux pensions de retraite servies par la Caisse des ouvriers de l'Etat.

Art. 2.

§ 1er. Les fonctions exercées successivement donnent lieu à la liquidation d'une pension unique.

Lorsque le titulaire d'une pension de retraite cesse d'exercer une nouvelle fonction comportant des services admissibles, sa pension est révisée en tenant compte de l'ensemble des services et sur la base du traitement moyen des cinq dernières années passées dans la dernière fonction. Toutefois, la pension nouvelle est établie sur le traitement qui a servi de base à la pension originale, si celui-ci est plus élevé que le traitement afférent à la dernière fonction; mais le temps passé dans celle-ci est réduit en proportion du rapport existant entre les derniers traitements d'activité perçus dans chacune des fonctions. Les traitements sont portés au préalable aux montants qu'ils auront atteints sous l'empire des barèmes en vigueur au moment de la révision.

Si un pensionné se voit déchu, à l'expiration d'une nouvelle fonction, de tout ou partie de ses droits à la pension par application de l'article 50 de la loi du 21 juillet 1844, la déchéance totale ou partielle affecte non seulement l'accroissement de pension que lui aurait valu sa dernière fonction, mais toute la pension dont il bénéficiait du chef des fonctions antérieures.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLIJTEN WIJ :

Onze Minister van Financiën is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I.

Regeling inzake rustpensioenen
voor verschillende ambten.

Eerste artikel.

De bepalingen van deze wet zijn van toepassing :

1° op de rustpensioenen die de Openbare Schatkist uitkeert aan magistraten, aan ambtenaren en beambten van de Rijksbesturen, gerechtelijk personeel inbegrepen, aan leden van het onderwijsend personeel en aan bedienaren van de erediensten;

2° op de door de Belgische Staat overgenomen en in de Belgisch-Duitsche schikking van 4 mei 1923 bedoelde rustpensioenen van onderhorigen uit de kantons Eupen, Malmédy et Sankt-Vith;

3° op de rustpensioenen die de Rijkswerkliedenkas uitkeert.

Art. 2.

§ 1. Voor achtereenvolgens uitgeoefende ambten wordt een enkel pensioen uitgekeerd.

Houdt de titularis van een rustpensioen op, een nieuw ambt met in aanmerking komende diensten uit te oefenen, dan wordt zijn pensioen herzien met inachtneming van de gezamenlijke diensten en op grond van de gemiddelde wedde over de laatste vijf jaren die hij in het laatste ambt heeft doorgebracht. Het nieuwe pensioen wordt echter berekend op de wedde, die als grondslag voor het oorspronkelijk pensioen heeft gediend, indien die wedde hoger dan de aan het laatste ambt verbonden wedde is; maar de in dit laatste ambt doorgebrachte tijd wordt verminderd in evenredigheid tot de verhouding die bestaat tussen de in ieder van die ambten ontvangen laatste activiteitswedden. Eerst worden de wedden op de bedragen gebracht die zij volgens de op het tijdstip der herziening geldende weddeschalen zullen hebben bereikt.

Indien een gepensioneerde, bij het verstrijken van een nieuw ambt, bij toepassing van artikel 50 van de wet van 21 juli 1844 geheel of ten dele vervallen wordt verklaard van zijn rechten op pensioen, geldt de gehele of gedeeltelijke vervallenverklaring niet alleen voor de pensioenverhoging die hij aan zijn laatste ambt zou te danken hebben, maar voor het gehele pensioen dat hij krachtens zijn vorige ambten genoot.

§ 2. Le titulaire d'une pension militaire d'ancienneté qui est mis à la retraite dans une fonction civile ou ecclésiastique, peut obtenir une seconde pension, si les services rendus dans ses deux carrières atteignent ensemble la durée que la dernière fonction aurait dû atteindre pour donner droit à elle seule à une pension.

Cette pension de retraite est proportionnelle au temps passé dans la dernière fonction. Toutefois, elle est éventuellement rectifiée, de telle manière que le total des deux pensions ne soit, au moment de l'octroi de la seconde :

1e ni supérieur au montant le plus élevé que l'une ou l'autre aurait atteint si tous les services et bonifications étaient entrés en compte pour la liquidation de chacune d'elles;

2e ni inférieur au montant que la seconde aurait atteint, si tous les services militaires et les bonifications étaient entrés en compte pour sa liquidation.

Art. 3.

Les fonction distinctes qui ont été remplies simultanément pendant un laps de temps quelconque, restent indépendantes l'une de l'autre tant pour l'époque de la mise à la retraite que pour le calcul des pensions auxquelles leur exercice peut donner ouverture. Est distincte d'une autre, toute fonction à laquelle est attachée une rémunération qui lui est propre. Le Roi peut néanmoins, sur la proposition du Ministre qui a l'Administration des pensions dans ses attributions, décider pour des raisons particulières que deux fonctions à rémunération propre ne sont pas distinctes l'une de l'autre.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le minimum légal n'est pas appliqué à chacune des pensions afférentes à des fonctions simultanées, mais à leur montant global.

Par dérogation à l'alinéa 1er le titulaire de fonctions simultanées qui obtient une pension aux conditions légales dans la fonction la mieux rétribuée, peut obtenir, sans devoir réunir dans chaque cas les conditions légales requises :

1e en même que la pension précitée, une pension dans chacune des fonctions dont il a cessé d'être titulaire depuis un an au plus;

2e au même moment ou dans la suite, une pension dans chacune des fonctions dont il était titulaire lors de l'obtention de la pension précitée.

Est titulaire d'une fonction au sens de l'alinéa 3, outre celui qui l'exerce effectivement, celui qui est placé en congé, en disponibilité ou en non-activité avec ou sans traitement.

Pour l'octroi et le calcul des pensions auxquelles l'intéressé peut prétendre en vertu du présent article, la durée de toute fonction antérieure à l'une des fonctions simultanées, est ajoutée à la durée de celle-ci par application de l'article 2.

Art. 4.

Pour l'application des articles 2 et 3, il est fait abstraction des services dont la prise en considération aurait pour effet de causer un préjudice à l'intéressé, à condition qu'ils ne soient pas entrés en compte antérieurement pour la liquidation d'une pension de retraite.

§ 2. De titularis van een militair ancienniteitspensioen, die in een burgerlijke of geestelijke bediening in ruste is gesteld, kan een tweede pensioen verkrijgen indien de in zijn beide loopbanen verrichte diensten samen de duur bereiken welke het laatste ambt had moeten bereike nom op zichzelf recht op pensioen te geven.

Dit pensioen is evenredig aan de in het laatste ambt doorgebrachte tijd. In voorkomend geval wordt het echter zodanig gewijzigd, dat het bedrag van beide pensioenen samen, op het tijdstip van de toekenning van het tweede :

1^e noch hoger is dan het hoogste bedrag dat een van beide zou hebben bereikt als alle diensten en bonificaties voor de uitkering van ieder pensioen afzonderlijk waren medegerekend;

2^e noch lager is dan het bedrag dat het tweede zou hebben bereikt, als alle militaire diensten en alle bonificaties voor de uitkering daarvan waren medegerekend.

Art. 3.

Afzonderlijke ambten die hoelang dan ook gelijktijdig zijn uitgeoefend, blijven onafhankelijk van elkaar zowel voor het tijdstip van de inrustestelling als voor de berekening van de pensioenen waarop de ambtsuitoefening recht kan geven. Een afzonderlijk ambt is een ambt waaraan een eigen bezoldiging is verbonden. Op voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur der pensioenen behoort, kan de Koning echter om bijzondere redenen beslissen, dat twee ambten met eigen bezoldiging afzonderlijke ambten zijn.

In afwijking van het eerste lid wordt het wettelijk minimum niet op ieder van de aan gelijktijdig uitgeoefende ambten verbonden pensioenen maar op het totale bedrag daarvan toegepast.

In afwijking van het eerste lid, kan de titularis van gelijktijdig uitgeoefende ambten, die onder de wettelijke voorwaarden een pensioen in het best bezoldigde ambt verkrijgt, zonder in ieder geval aan de wettelijke eisen te voldoen, in aanmerking komen :

1^e tegelijk met genoemd pensioen, voor een pensioen in ieder van de ambten waarvan hij sinds ten hoogste een jaar geen titularis meer is;

2^e op hetzelfde tijdstip of later voor een pensioen in ieder van de ambten waarvan hij bij het verkrijgen van genoemd pensioen titularis was.

Titularis van een ambt in de zin van het derde lid is, benevens degene die het werkelijk uitoefent, hij die met verlof is, dan wel ter beschikking of op non-activiteit met of zonder wedde is gesteld.

Voor de toekenning en de berekening van de pensioenen waarop de belanghebbende krachtens dit artikel aanspraak kan maken, wordt de duur van ieder ambt, dat vóór een van de gelijktijdig uitgeoefende ambten is uitgeoefend, gevoegd bij de duur van dit laatste bij toepassing van artikel 2.

Art. 4.

Voor de toepassing van de artikelen 2 en 3 worden buiten beschouwing gelaten, de diensten die, als zij in aanmerking werden genomen de belanghebbende schade zouden berokkenen, mits zij niet voordien voor de uitkering van een rustpensioen zijn medegerekend.

CHAPITRE II.

Du cumul des pensions et des traitements.

Art. 5

A l'exception de l'article 9, qui a un champ d'application plus étendu, les dispositions du présent chapitre s'appliquent :

- 1e aux pensions visées à l'article 1er;
- 2e aux pensions militaires d'ancienneté.

Art. 6.

§ 1er. Le cumul de plusieurs pensions visées à l'article 5 et le cumul de ces pensions avec des traitements ou des indemnités tenant lieu de traitement à charge du Trésor public, ne sont autorisés qu'à concurrence du revenu global le plus élevé constitué par les pensions et traitements dont l'intéressé jouissait au moment où il a effectivement cessé d'exercer l'une des fonctions abandonnées.

Pour les fonctions ayant donné lieu à l'attribution d'une pension, le traitement à prendre en considération est le dernier traitement qui est entré en ligne de compte pour le calcul de la pension.

§ 2. En cas de cumul d'une pension militaire d'ancienneté avec un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement, l'application du § 1er ne peut avoir pour effet de faire descendre le revenu global au-dessous du moins élevé des deux minimums fixés ci-après :

- 1e le traitement, augmenté des 5/8 de la pension;
- 2e le plus élevé des trois chiffres suivants :

a) le montant plein de la pension, augmenté de 40 %;
 b) le maximum du traitement afférent au grade de l'intéressé, déduction faite des deux dernières augmentations organiques;
 c) le maximum du barème de sous-chef de bureau de ministère.

§ 3. Pour l'application des disposition des §§ 1er et 2, les traitements sont portés, le cas échéant, aux montants qu'ils auraient atteints sous l'empire des barèmes en vigueur au moment de cette application.

Le Roi peut, sur la proposition du Ministre qui à l'Administration des pensions dans ses attributions, attribuer des barèmes fictifs à des fonctions qui n'existent plus ou dont les traitements n'auraient pas été affectés par l'évolution générale des rémunérations.

Art. 7.

Les dispositions de l'article 6 s'appliquent aussi au cumul d'une pension visée à l'article 5, avec :

1e une pension, un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement à charge :

a) d'une province ou d'une commune;
 b) d'une association de communes;
 c) de l'un des organismes d'intérêt public visés à l'article 1er de la loi du 16 mars 1954;

HOOFDSTUK II.

Cumulatie van pensioenen en wedden.

Art. 5.

Met uitzondering van artikel 9, dat een ruimer toepassingsgebied heeft, vinden de bepalingen van dit hoofdstuk toepassing :

- 1e op de in artikel 1 bedoelde pensioenen;
- 2e op de militaire anciënniteitspensioenen.

Art. 6.

§ 1. Cumulatie van verschillende pensioenen als bedoeld in artikel 5 en cumulatie van deze pensioenen met wedden of met als wedden geldende vergoedingen ten bezware van de Openbare Schatkist is maar geoorloofd tot het hoogste globale inkomen gevormd door de pensioenen en wedden, die de belanghebbende genoot toen hij werkelijk ophield een van de opgegeven ambten uit te oefenen.

Voor ambten die aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van een pensioen, is de wedde waarmee rekening moet worden gehouden, de laatste wedde welke in aanmerking is genomen voor de berekening van het pensioen.

§ 2. Ingeval een militair anciënniteitspensioen met een wedde of met een als wedde geldende vergoeding wordt gecumuleerd, mag de toepassing van § 1 het globale inkomen niet doen dalen beneden het laagste van de hierna vastgestelde minima :

- 1^e de wedde, verhoogd met 5/8 van het pensioen;
- 2^e het hoogste van de volgende drie cijfers :

a) het volle pensioenbedrag, vermeerderd met 40 %;
 b) de maximumwedde die aan de graad van de belanghebbende is verbonden, na aftrek van de laatste twee organieke verhogingen;
 c) het maximum van de weddeschaal van onderbureau-chef bij een ministerie.

§ 3. Voor de toepassing van het bepaalde in de §§ 1 en 2 worden de wedden in voorkomend geval op de bedragen gebracht die zij volgens de op het tijdstip der toepassing geldende weddeschalen zouden hebben bereikt.

De Koning kan, op de voordracht van de Minister tot wiens bevoegdheid het Bestuur der pensioenen behoort, fictieve weddeschalen toekennen voor ambten die niet meer bestaan of waarvan de wedden door de algemene evolutie van de bezoldigingen niet beïnvloed zouden geweest zijn.

Art. 7.

De bepalingen van artikel 6 zijn eveneens van toepassing in geval van cumulatie van een in artikel 5 bedoeld pensioen met :

1e een pensioen, een wedde of een als wedde geldende vergoeding ten laste van :

a) een provincie of een gemeente;
 b) een vereniging van gemeenten;
 c) een van de instellingen van openbaar belang bedoeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954;

d) d'un établissement d'enseignement subventionné à un titre quelconque par l'Etat;

2e un traitement à charge du Trésor colonial ou rémunérant des services coloniaux qui peuvent être supputés pour le calcul des pensions métropolitaines à charge du Trésor public;

3e une pension à charge du Trésor colonial ou l'une des pensions et allocations visées à l'article 23, § 1er, alinéa 3, de la loi du 2 août 1955.

Art. 8.

Sans préjudice des articles 6 et 7 de la présente loi et des autres dispositions légales fixant un maximum relatif en cas de cumul d'une pension avec un traitement ou une indemnité tenant lieu de traitement, le cumul d'une pension visée à l'article 5, avec l'un des traitements et indemnités visés aux articles 6 et 7, ne peut excéder le maximum du traitement de secrétaire général de ministère ou le montant de la pension s'il dépasse le maximum précité.

Art. 9.

Sans préjudice des articles 6 et 7 de la présente loi et des autres dispositions légales fixant un maximum relatif en cas de cumul d'une pension à charge du Trésor public avec une pension quelconque, le cumul des pensions de toute nature à charge du Trésor public entre elles et le cumul d'une de ces pensions avec l'une des pensions et allocations visées à l'article 7, ne peuvent excéder le maximum du traitement de secrétaire général de ministère ou le montant de la pension la plus élevée, s'il dépasse à lui seul le maximum précité.

Toutefois, n'entrent pas en ligne de compte pour l'application du maximum fixé à l'alinéa 1er :

1e les pensions d'invalidité attribuées :

a) par application du titre II des lois sur les pensions militaires, coordonnées le 11 août 1923;

b) par application des lois sur les pensions de réparation, coordonnées le 5 octobre 1948;

2e les pensions attachées aux ordres militaires;

3e les rentes pour chevrons de front.

Art. 10.

Avant l'application des règles relatives au cumul, les traitements, les pensions, les allocations et les indemnités visés au présent chapitre sont affectés, le cas échéant, de la dernière majoration ou réduction établie par une mesure générale.

Art. 11.

Les réductions exigées par les dispositions du présent chapitre sont effectuées exclusivement sur les pensions à charge du Trésor public.

Toutefois, si l'intéressé est un magistrat émérite, les réductions sont effectuées sur tous les éléments de son revenu global autres que la pension d'émeritatem.

d) een onderwijsinrichting die op enige grond door de Staat gesubsidieerd wordt;

2e een wedde ten laste van de Koloniale Schatkist of ter bezoldiging van koloniale diensten die voor de berekening van de moederlandse pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist kunnen worden aangerekend;

3^e een pensioen ten laste van de Koloniale Schatkist of een van de pensioenen en uitkeringen bedoeld in artikel 23, § 1, derde lid, van de wet van 2 augustus 1955.

Art. 8.

Onverminderd de artikelen 6 en 7 van deze wet en de andere wetsbepalingen tot vaststelling van een betrekkelijk maximum in geval van cumulatie van een pensioen met een wedde of een als wedde geldende vergoeding, mag de cumulatie van een onder artikel 5 bedoeld pensioen met een van de in de artikelen 6 en 7 bedoelde wedden en vergoedingen niet meer bedragen dan de maximumwedde van een secretaris-generaal van een ministerie of dan het bedrag van het pensioen, indien het hoger is dan het genoemde maximum.

Art. 9.

Onverminderd de artikelen 6 en 7 van deze wet en de andere wetsbepalingen tot vaststelling van een betrekkelijk maximum inzake cumulatie van een pensioen ten bezware van de Openbare Schatkist met enig pensioen, mogen de cumulatie van enigerlei pensioen ten bezware van de Openbare Schatkist onderling, en de cumulatie van een van die pensioenen met een van de in artikel 7 bedoelde pensioenen en vergoedingen, niet meer bedragen dan de maximumwedde van een secretaris-generaal van een ministerie of dan het bedrag van het hoogste pensioen, indien dit op zich zelf hoger is dan het genoemde maximum.

Voor de toepassing van het in het eerste lid gestelde maximum komen echter niet in aanmerking :

1^e pensioenen wegens invaliditeit toegekend :

a) bij toepassing van titel II van de op 11 augustus 1923 gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen;

b) bij toepassing van de op 5 oktober 1948 gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen;

2^e pensioenen verbonden aan de militaire orden;

3^e renten wegens frontstrepes.

Art. 10.

Vóór de toepassing van de cumulatieregelen wordt de laatste, door een algemene maatregel ingevoerde verhoging of vermindering eventueel toegepast op de in dit hoofdstuk bedoelde wedden, pensioenen, toelagen en vergoedingen.

Art. 11.

De door de bepalingen van dit hoofdstuk vereiste verminderingen worden uitsluitend op de pensioenen ten bezware van de Openbare Schatkist toegepast.

Is de belanghebbende echter een emeritus-magistraat, dan worden de verminderingen toegepast op alle onderdelen van zijn globaal inkomen, behalve op zijn emeritaatspensioen.

CHAPITRE III.

Dispositions finales.

Art. 12.

Sont abrogés :

1e l'article 7 de la loi du 29 juillet 1926 de péréquation des pensions de retraite servies par le Trésor public, des pensions à charge des Caisses de prévoyance, etc..., etc., modifié par l'article 9 de l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934 et par l'article 10 de la loi du 14 juillet 1951;

2e à l'exception des §§ 4 et 5 originaires, l'article 23 de la même loi, modifié par l'article 10 de l'arrêté royal n° 16 du 15 octobre 1934, par l'article 2 de l'arrêté royal n° 128 du 26 février 1935 et par les articles 18, § 1er, et 19 de la loi du 2 août 1955;

3e les articles 17 et 28 de la loi du 2 août 1955 portant péréquation des pensions de retraite et de survie,

Toutefois, les cumuls ayant pris naissance avant le 1er septembre 1955 sont régis par les dispositions en vigueur au 31 décembre 1954, à moins que les dispositions de la présente loi ne soient plus favorables aux intéressés.

Art. 13.

La présente loi produit ses effets, le 1er septembre 1955.

Donné à Bruxelles, le 27 juin 1957.

HOOFDSTUK 12.

Slotbepalingen.

Art. 12.

Opgeheven worden :

1e artikel 7 van de wet van 29 juli 1926 houdende perekwatie van de rustpensioenen uitgekeerd door de Openbare Schatkist, van de pensioenen ten laste van de Voorzorgskassen, enz., gewijzigd bij artikel 9 van het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934 en bij artikel 10 van de wet van 14 juli 1951;

2^e met uitzondering van de oorspronkelijke §§ 4 en 5, artikel 23 van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 10 van het koninklijk besluit n° 16 van 15 oktober 1934, bij artikel 2 van het koninklijk besluit n° 128 van 26 februari 1935 en bij de artikelen 18, § 1, en 19 van de wet van 2 augustus 1955;

3^e de artikelen 17 en 28 van de wet van 2 augustus 1955 houdende perekwatie van de rust- en overlevingspensioenen.

Op cumulaties ontstaan vóór 1 september 1955 zijn echter de op 31 december 1954 geldende voorzieningen van toepassing, tenzij de bepalingen van deze wet gunstiger voor de belanghebbenden zijn.

Art. 13.

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 september 1955.

Gegeven te Brussel, 27 juni 1957.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Finances.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Financiën.

H. LIEBAERT.